

PRZEGLĄD UNIWERSYTECKI

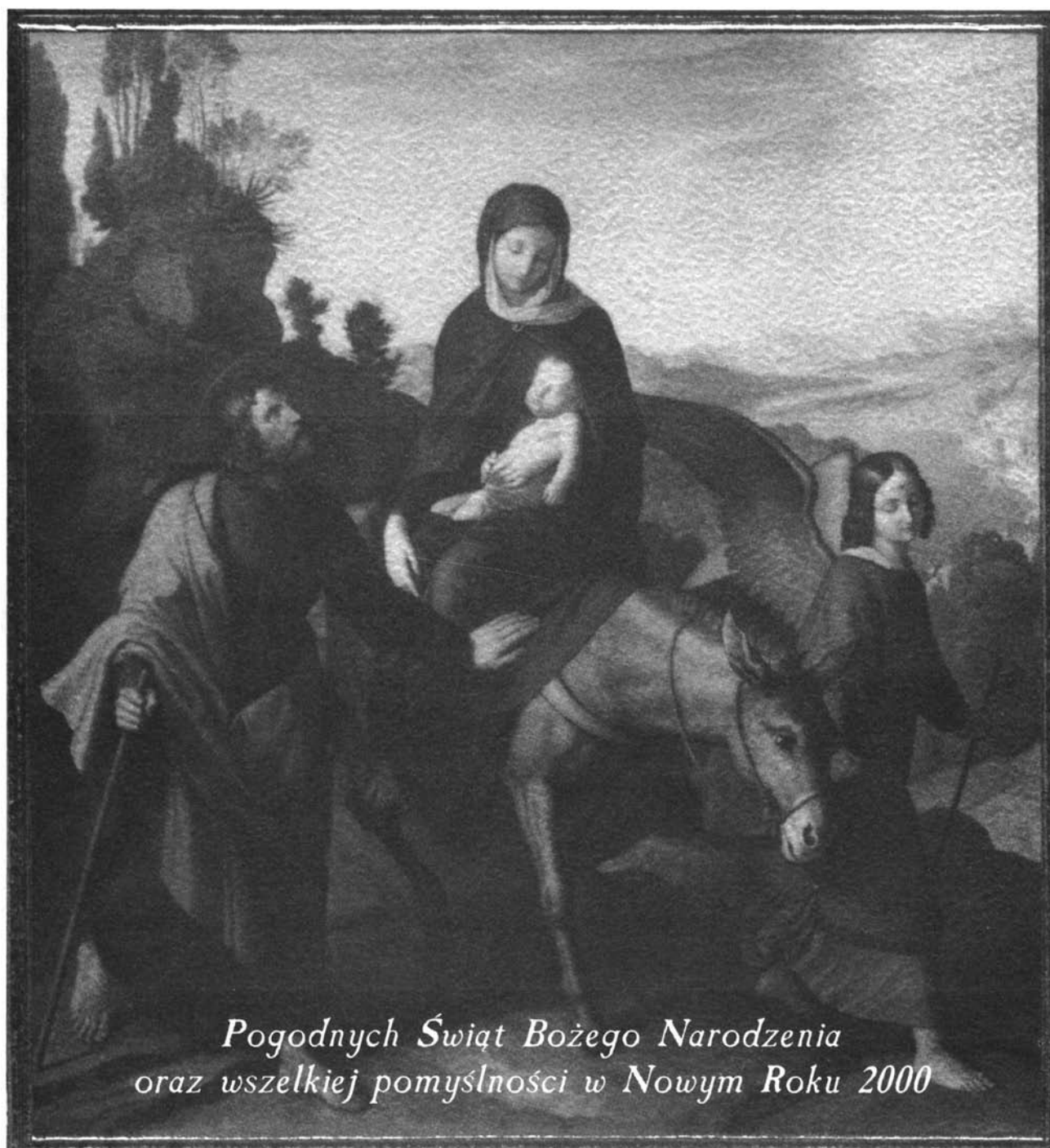
Pismo Uniwersytetu Wrocławskiego

Nr 12 (45)

Rok V
grudzień
1999

Cena 1 zł

ISSN 1425-798X

*Pogodnych Świąt Bożego Narodzenia
oraz wszelkiej pomyślności w Nowym Roku 2000*

CZŁONKOWIE KOMISJI SENACKICH UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO NA KADENCJĘ 1999-2002

KOMISJA FINANSÓW

- ◆ Prof. JÓZEF FRĄCOWIAK - przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
- ◆ Prof. KRYSZYNA GABRYJELSKA – z-ca przewodniczącego
Przedstawiciel Senatu
- ◆ Prof. ANDRZEJ HULANICKI – z-ca przewodniczącego
Przedstawiciel Senatu
- ◆ Prof. STEFAN MRÓZ – z-ca przewodniczącego
Przedstawiciel Senatu

- ◆ Dr hab. MAREK HALUB
Wydział Filologiczny
- ◆ Prof. MAREK GÓRNY
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
- ◆ Prof. EUGENIA FOJCIK-MASTALSKA
Wydział Prawa i Administracji
- ◆ Prof. JAN KOŁACZKIEWICZ
Wydział Fizyki i Astronomii
- ◆ Prof. KRZYSZTOF BORYSLAWSKI
Wydział Nauk Przyrodniczych
- ◆ Dr hab. HALINA LISICKA
Wydział Nauk Społecznych
- ◆ Dr TADEUSZ CUKIERDA
Wydział Chemii
- ◆ Dr JACEK ŚWIĄTKOWSKI
Wydział Matematyki i Informatyki
- ◆ Dr ANDRZEJ ŁADOMIRSKI
Biblioteka Uniwersytecka
- ◆ Mgr MAREK KORNAŁOWSKI
Dyrektor administracyjny
Przedstawiciele Senatu
- ◆ Prof. BERNARD ALBIN
- ◆ Prof. WŁADYSŁAW DYNAK
- ◆ Prof. JERZY HAWRANEK
- ◆ BARTOSZ KONOPKA
- ◆ BOGDAN MAJEWSKI
- ◆ Prof. TERESA OBERC-DZIEDZIC
- ◆ Mgr MARIA JANYSZEK-PACUSZKO
- ◆ Prof. WOJCIECH SITEK
- ◆ Prof. RYSZARD SZWARC
- ◆ Mgr RYSZARD ŻUKOWSKI

Sekretarz Komisji

- ◆ Mgr MARIA MARZEC

Kwestura

KOMISJA INWESTYCJI I MAJĄTKU

- ◆ Prof. LESZEK PACHOLSKI - przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
- ◆ Prof. MAREK GÓRNY – z-ca przewodniczącego
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych

- ◆ Prof. EUGENIUSZ TOMICZEK
Wydział Filologiczny
- ◆ Prof. LEON OLSZEWSKI
Wydział Prawa i Administracji
- ◆ Prof. ZBIGNIEW CZAPŁA
Wydział Fizyki i Astronomii

- ◆ Prof. ROMUALD POMORSKI
Wydział Nauk Przyrodniczych
- ◆ Dr KAZIMIERZ DZIUBKA
Wydział Nauk Społecznych
- ◆ Prof. HUBERT KOŁODZIEJ
Wydział Chemii
- ◆ Dr MACIEJ PALUSZYŃSKI
Wydział Matematyki i Informatyki
- ◆ Mgr ANDRZEJ ROMAŃSKI
Biblioteka Uniwersytecka
- ◆ Mgr MAREK KORNAŁOWSKI
Dyrektor administracyjny
- ◆ Mgr inż. TADEUSZ HANKIEWICZ
Zastępca dyrektora administracyjnego ds. technicznych
Przedstawiciele Senatu
- ◆ Dr RYSZARD ADAMSKI
- ◆ Prof. WŁADYSŁAW DYNAK

Sekretarz Komisji

- ◆ Mgr inż. ROMUALDA GRYSZKO

Biuro Zamówień Publicznych

KOMISJA ORGANIZACJI I ROZWOJU

- ◆ Prof. ZDZISŁAW ŁATAJKA – przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
- ◆ Prof. MAREK GÓRNY – z-ca przewodniczącego
Przedstawiciel Senatu

- ◆ Prof. ANNA MIGOŃ
Wydział Filologiczny
- ◆ Dr MIECZYSLAW CENIN
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
- ◆ Prof. ALFRED KONIECZNY
Wydział Prawa i Administracji
- ◆ Prof. LUDWIK TURKO
Wydział Fizyki i Astronomii
- ◆ Dr JANUSZ CZERWIŃSKI
Wydział Nauk Przyrodniczych
- ◆ Prof. BERNARD ALBIN
Wydział Nauk Społecznych
- ◆ Prof. PIOTR SOBOTA
Wydział Chemii
- ◆ Prof. STANISŁAW LEWANOWICZ
Wydział Matematyki i Informatyki
- ◆ Dr ANDRZEJ ŁADOMIRSKI
Biblioteka Uniwersytecka
- ◆ Mgr MAREK KORNAŁOWSKI
Dyrektor administracyjny
Przedstawiciele Senatu
- ◆ Prof. RYSZARD BŁASZCZYŹYŃ
- ◆ Dr BEATA KACZMARCZYK
- ◆ Mgr MARIA JANYSZEK-PACUSZKO
- ◆ Dr WALDEMAR SROKA
- ◆ Mgr RYSZARD ŻUKOWSKI

Kwestor

Sekretarz Komisji

- ◆ Mgr DANIELA GOSZCZYCKA

Dział Organizacyjny

KOMISJA KADR I ZATRUDNIENIA

◆ Prof. JACEK KOLBUSZEWSKI - przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
◆ Prof. STANISŁAW WITKOWSKI – z-ca przewodniczącego
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych

◆ Prof. KRZYSZTOF MIGOŃ
Wydział Filologiczny
◆ Prof. ZDZISŁAW KUBOT
Wydział Prawa i Administracji
◆ Prof. HENRYK CUGIER
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. RYSZARD KRYZA
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. RYSZARD RÓŻANOWSKI
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. ANNA TRZECIAK
Wydział Chemii
◆ Prof. ANDRZEJ KISIELEWICZ
Wydział Matematyki i Informatyki
◆ Mgr ANIELA KOLBUSZEWSKA
Biblioteka Uniwersytecka
◆ Dr ANDRZEJ DĄBROWSKI
NSZZ "Solidarność"
◆ Prof. dr hab. ARKADIUSZ KOZUBEK
ZNP
Przedstawiciele Senatu
◆ Prof. TERESA OBERC-DZIEDZIC
◆ Dr MAŁGORZATA MASTERNAK-KUBIAK

Sekretarz Komisji
◆ Mgr JANINA KRZYKAWIAK-WOLAŃSKA
Dział Kadr

KOMISJA NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

◆ Prof. JAN ŁOBODA – przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
◆ Prof. TERESA KULAK – z-ca przewodniczącego
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych

◆ Prof. BOŻENA ROZWADOWSKA
Wydział Filologiczny
◆ Prof. MAREK MACIEJEWSKI
Wydział Prawa i Administracji
◆ Prof. JERZY LUKIERSKI
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. MARIA MALICKA-BŁASZKIEWICZ
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. KAROL BAL
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. ADAM JEZERSKI
Wydział Chemii
◆ Prof. EWA DAMEK
Wydział Matematyki i Informatyki
◆ Dr ANDRZEJ ŁADOMIRSKI
Biblioteka Uniwersytecka
Przedstawiciele Senatu
◆ Prof. JACEK KOLBUSZEWSKI
◆ Prof. ZDZISŁAW LATAJKA
◆ Prof. LECHOSŁAW LATOS-GRAŻYŃSKI
◆ PIOTR MIDZIAK
◆ PATRYCJA MORAWSKA
◆ Prof. ANTONI POLANOWSKI
◆ Prof. WOJCIECH SITEK
◆ Prof. KRZYSZTOF WACHOWSKI

Sekretarz Komisji
◆ Mgr KRYSZYNA LISOWSKA
Dział Badań Naukowych

KOMISJA NAUCZANIA

◆ Prof. ANTONI POLANOWSKI – przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
◆ Prof. URSZULA KALINA-PRASZNIC - z-ca przewodniczącego
Wydział Prawa i Administracji

◆ Dr hab. MICHAŁ SARNOWSKI
Wydział Filologiczny
◆ Prof. ELŻBIETA KOŚCIK
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
◆ Prof. RYSZARD CACH
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. ANNA OKULEWICZ
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. CZESŁAW LEWANDOWSKI
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. ALEKSANDER KOLL
Wydział Chemii
◆ Dr hab. BOGUSŁAW HAJDUK
Wydział Matematyki i Informatyki
◆ MIROSŁAW MOCH
Samorząd Studencki
Przedstawiciele Senatu
◆ RAFAŁ CISEK
◆ Dr KRZYSZTOF DRABENT
◆ Prof. KRYSZYNA GABRYJELSKA
◆ PIOTR MIREK
◆ Dr WALDEMAR SROKA
◆ Prof. WŁODZIMIERZ WOJCIECHOWSKI
◆ Mgr WIESŁAWA ŻABSKA

Sekretarz Komisji
◆ Dr MARIA MISIEWICZ
Dział Nauczania

KOMISJA STATUTOWA

◆ Prof. JAN BOĆ - przewodniczący
Przedstawiciel Senatu
◆ Dr MAŁGORZATA MASTERNAK-KUBIAK – z-ca przewodniczącego
Przedstawiciel Senatu

◆ Prof. TADEUSZ KLIMOWICZ
Wydział Filologiczny
◆ Prof. JERZY SEMKÓW
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
◆ Prof. LESZEK BOGUNIA
Wydział Prawa i Administracji
◆ Prof. ZIEMOWIT POPOWICZ
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Dr hab. HANNA JAŃSKA
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. ANDRZEJ ANTOSZEWSKI
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. JANINA SKRZYPIEC-LEGENDZIEWICZ
Wydział Chemii
◆ Prof. LUDOMIR NEWELSKI
Wydział Matematyki i Informatyki
◆ Mgr JADWIGA GRZEGORCZYK
Biblioteka Uniwersytecka

◆ Dr CZESŁAW MALCZEWSKI
Przedstawiciel Senatu
Sekretarz Komisji
◆ Mgr MIROSLAW JAKUBOWSKI
Dział Organizacyjny

KOMISJA DYSCIPLINARNA DLA NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

◆ Prof. ZOFIA ŚWIDA – przewodnicząca
Wydział Prawa i Administracji

◆ Prof. LARYSA PISAREK
Wydział Filologiczny
◆ Prof. LECH TYSZKIEWICZ
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
◆ Prof. MIKOŁAJ JERZYKIEWICZ
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. ANDRZEJ GRODZICKI
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. ANDRZEJ ANTOSZEWSKI
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. DANUTA KONOPIŃSKA
Wydział Chemii
◆ Prof. WŁADYSŁAW SZCZOTKA
Wydział Matematyki i Informatyki
◆ Dr BARBARA ROGOWSKA
Przedstawiciel Senatu

Sekretarz Komisji
Mgr JANINA KRZYKAWIAK-WOLAŃSKA
Dział Kadr

RZECZNICY DYSCIPLINARNI DLA NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

◆ Prof. JACEK GIEZEK
Wydział Prawa i Administracji
◆ Dr hab. LUDWIK HABUDA
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. ZDZISŁAW KUBOT
Wydział Prawa i Administracji
◆ Prof. TADEUSZ KUCZYŃSKI
Wydział Prawa i Administracji

KOMISJA DYSCIPLINARNA DLA STUDENTÓW

◆ Prof. MARIA JAKIMIEC - przewodnicząca
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. IRENA KAMIŃSKA-SZMAJ
Wydział Filologiczny
◆ Prof. BOGDAN ROK
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
◆ Dr KRZYSZTOF MAKSYMOWICZ
Wydział Prawa i Administracji
◆ Dr JAN KLEMENTOWSKI
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Dr KRZYSZTOF ROTTER
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. ELŻBIETA NAGLER-KALECIŃSKA
Wydział Chemii
◆ Prof. MIROSLAW KUTYŁOWSKI
Wydział Matematyki i Informatyki
Samorząd Studencki
◆ RAFAŁ CISEK
◆ ADAM CUGLEWSKI
◆ BEATA JEZIORO
◆ ANDRZEJ KARPOWICZ
◆ GRZEGORZ KUBIAK
◆ PATRYCJA MORAWSKA

◆ JOANNA SZTELMER
Sekretarz Komisji
◆ Mgr AGNIESZKA WRÓBLEWSKA
Wydział Prawa i Administracji

RZECZNICY DYSCIPLINARNI DLA STUDENTÓW

◆ Mgr RYSZARD BALICKI
Wydział Prawa i Administracji
◆ Dr JANUSZ SAWICKI
Wydział Prawa i Administracji
◆ Dr RAJNHARDT KOKOT
Wydział Prawa i Administracji

ODWOŁAWCZA KOMISJA DYSCIPLINARNA DLA STUDENTÓW

◆ Prof. JANUSZ DROŻDŻYŃSKI - przewodniczący
Wydział Chemii
◆ Prof. STEFAN KIEDROŃ
Wydział Filologiczny
◆ Prof. ELŻBIETA KOŚCIK
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
◆ Prof. ADAM BŁAŚ
Wydział Prawa i Administracji
◆ Dr hab. ANDRZEJ PIĞULSKI
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. JACEK PUZIEWICZ
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. JACEK HAWRANEK
Wydział Nauk Społecznych
Wydział Matematyki i Informatyki nie zgłasza przedstawiciela
Samorząd Studencki
◆ MARIUSZ DIAKOWSKI
◆ MARCIN KANIA
◆ BOGDAN MAJEWSKI
◆ TYMOTEUSZ MYRDA
◆ DAMIAN STAWIKOWSKI
◆ DAWID TOMCZAK
◆ IRENEUSZ WOŹNIAKOWSKI

Sekretarz Komisji
◆ Mgr GRZEGORZ KOPCZYŃSKI
Wydział Prawa i Administracji

KOMISJA BIBLIOTECZNA

◆ Prof. MARIA PIDŁYPCZAK-MAJEROWICZ - przewodnicząca
Wydział Filologiczny
◆ Prof. JAN HARASIMOWICZ
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych
◆ Prof. JANINA ELŻBIETA KUNDERA
Wydział Prawa i Administracji
◆ Prof. BERNARD JANCEWICZ
Wydział Fizyki i Astronomii
◆ Prof. MARIA DUBICKA
Wydział Nauk Przyrodniczych
◆ Prof. ELŻBIETA STADTMÜLLER
Wydział Nauk Społecznych
◆ Prof. ADAM JEZERSKI
Wydział Chemii
◆ Prof. KRYSZYNA ZIĘTAK
Wydział Matematyki i Informatyki
◆ Mgr ANDRZEJ ROMAŃSKI
Biblioteka Uniwersytecka

Sekretarz Komisji
◆ Dr BOGUMIŁA STANIÓW
Wydział Filologiczny

**KOMISJA REKTORSKA DO OPINIOWANIA WNIOSEKÓW
DOTYCZĄCYCH POWOŁYWANIA NA STANOWISKO PROFESORA
W UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM**

- ◆ JM Rektor, prof. ROMUALD GELLES – przewodniczący
- ◆ Prof. JANUSZ DEGLER

Wydział Filologiczny

- ◆ Prof. WŁODZIMIERZ WOJCIECHOWSKI

Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych

- ◆ Prof. FRANCISZEK POŁOMSKI

Wydział Prawa i Administracji

- ◆ Prof. JERZY LUKIERSKI

Wydział Fizyki i Astronomii

- ◆ Prof. TADEUSZ WILUSZ

Wydział Nauk Przyrodniczych

- ◆ Prof. KAROL BAL

Wydział Nauk Społecznych

- ◆ Prof. LECHOSŁAW LATOS-GRAŻYŃSKI

Wydział Chemii

- ◆ Prof. WITOLD ROTER

Wydział Matematyki i Informatyki

PEŁNOMOCNIK PROREKTORA

DS. STUDIÓW ZAOCZNYCH W KŁODZKU

- ◆ Dr WIKTOR ŻŁOBICKI

Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych

NOWE SERIE WYDAWNICZE

WYDZIAŁ FILOLOGICZNY

“Bibliotheca Judaica”

“Góry-Literatura-Kultura”

“Język a Kultura”

zmiana nazwy serii “Kształcenie Językowe w Szkole” na
“Kształcenie Językowe”

WYDZIAŁ NAUK PRZYRODNICZYCH

“Prace Ogródu Botanicznego”

REDAKTORZY SERII WYDAWNICZYCH

WYDZIAŁ FILOLOGICZNY

- ◆ Prof. ANNA MICHONSKA-STADNIK
“Anglica Wratislaviensia”
- ◆ Prof. JÓZEF KOSIŃSKI
“Bibliotekoznawstwo”
- ◆ Prof. JERZY WORONCZAK
“Bibliotheca Judaica”
- ◆ Prof. ALICJA SZASTYŃSKA-SIEMION
“Classica Wratislaviensia”
- ◆ Prof. PIOTR SAWICKI
“Estudios Hispánicos”
- ◆ Prof. NORBERT HONSA
“Germanica Wratislaviensia”
- ◆ Prof. JACEK KOLBUSZEWSKI
“Góry-Literatura-Kultura”
- ◆ Prof. ANNA DĄBROWSKA
“Język a kultura”
- ◆ Dr KORDIAN BAKUŁA, prof. JAN MIODEK
“Kształcenie Językowe”
- ◆ Prof. TADEUSZ ŻĄBSKI
“Literatura i Kultura Popularna”
- ◆ Prof. STANISŁAW PRĘDOTA
“Nederlandica Wratislaviensia”
- ◆ Prof. BOGDAN SICIŃSKI
“Onomastica Slavogermanica”
- ◆ Prof. MARIAN URSEL

“Prace Literackie”

- ◆ Prof. EDMUND SIKORA
“Romanica Wratislaviensia”
- ◆ Prof. MILICA SEMKÓW
“Slavica Wratislaviensia”
- ◆ Dr SŁAWOMIR BOBOWSKI
“Studia Filmoznawcze”
- ◆ Dr hab. LESŁAW CIRKO
“Studia Linguistica”

WYDZIAŁ NAUK HISTORYCZNYCH I PEDAGOGICZNYCH

- ◆ Prof. TADEUSZ KOTULA
“Antiquitas”
- ◆ Prof. BARBARA BAZIELICH
“Ethnologica”
- ◆ Prof. MAREK GÓRNY
“Historia”
- ◆ Prof. ZOFIA OSTROWSKA-KĘBŁOWSKA i prof. JAN WRABEC
“Historia Sztuki”
- ◆ Prof. STEFAN BEDNAREK
“Prace Kulturoznawcze”
- ◆ Prof. MIECZYSLAW ADAMCZYK, dr hab. BOŻENA WOJTASIK,
prof. ANNA ZAWADZKA
“Prace Pedagogiczne”
- ◆ Prof. MARIA STRAŚ-ROMANOWSKA
“Prace Psychologiczne”
- ◆ Prof. WŁODZIMIERZ WOJCIECHOWSKI
“Studia Archeologiczne”

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

- ◆ Prof. LEON OLSZEWSKI
“Ekonomia”
- ◆ Prof. STANISŁAW KĄZMIERCZYK
“Prawo”
- ◆ Prof. BOGUSŁAW BANASZAK
“Przegląd Prawa i Administracji”
- ◆ Prof. KAROL JONCA
“Studia nad Faszyzmem i Zbrodniami Hitlerowskimi”

WYDZIAŁ NAUK PRZYRODNICZYCH

- ◆ Prof. JADWIGA ANIOŁ-KWIATKOWSKA
“Prace Botaniczne”
- ◆ Prof. STANISŁAW CIOK
“Prace Geograficzne”
- ◆ Dr PAWEŁ ALEKSANDROWSKI
“Prace Geologiczno - Mineralogiczne”
- ◆ Dr hab. TOMASZ NOWAK
“Prace Ogródu Botanicznego”
- ◆ Prof. TERESA WISZNIOWSKA
“Prace Zoologiczne”
- ◆ Prof. JERZY WYRZYKOWSKI
“Studia Geograficzne”

WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH

- ◆ Prof. RYSZARD RÓŻANOWSKI
“Filozofia”
- ◆ Dr MAREK MAGDZIAK
“Logika”
- ◆ Prof. MARIAN WOLAŃSKI
“Niemcoznawstwo”
- ◆ Prof. ANDRZEJ JABŁOŃSKI
“Politologia”
- ◆ Prof. ZBIGNIEW KURCZ
“Socjologia”

WYDZIAŁ CHEMII

- ◆ Prof. JÓZEF ZIÓLKOWSKI
"Wiadomości Chemiczne"

WYDZIAŁ MATEMATYKI I INFORMATYKI

- ◆ Prof. KAZIMIERZ URBANIK
"Probability and Mathematical Statistics"

SERIE POZAWYDZIAŁOWE

- ◆ Dr ANDRZEJ ŁADOMIRSKI
"Bibliothecalia Wratislaviensis"
- ◆ Prof. TERESA KULAK i prof. WOJCIECH WRZESINSKI
"Studia i materiały do dziejów Uniwersytetu Wrocławskiego"
- ◆ Prof. JAN MOZRZYMAS
"Studium Generale. Badania interdyscyplinarne"

AKTUALNOŚCI

Konkurs na projekt nowej Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu rozstrzygnięty.

● 9-osobowy Sąd Konkursowy pod przewodnictwem architekta, prof. Olgierda Czernera, wybrał projekt grupy architektów z Warszawy - Jacka Kopczewskiego, Jerzego Ruszkowskiego i Jacka Rzyckiego. Ogólny projekt zawiera koncepcję kształtu gmachu biblioteki i rozplanowanie powierzchni w jego wnętrzu. Sędziowie docenili nagrodzony projekt za "umiejętne wpisanie bryły w eksponowany, nadrzeczny pejzaż miasta oraz za wyrafinowane i oryginalne kształtowanie wnętrza publicznych Biblioteki". Nowy gmach Biblioteki Uniwersyteckiej powstanie obok gmachu Wydziału Chemii, na terenie między Mostem Pokoju a ul. Szczytnicką i pomieści ok. 3 mln woluminów. Kolejne miejsca przyznano projektom architektów z Krakowa, Wrocławia, Górnego Śląska, a miejscem piątym zostały wyróżnione trzy projekty architektów z Wrocławia, Krakowa i Gliwic. Projekty są zarysem koncepcji i nie ma pewności, który z trzech kolejnych będzie zrealizowany (zależy to od wykonania projektu technicznego). Ostatecznego wyboru projektu dokona Sąd Konkursowy w styczniu przyszłego roku.

Ratunek dla zagrożonych zasobów bibliotecznych i archiwalnych

● Rada Ministrów zaakceptowała 17 listopada wieloletni program rządowy na lata 2000 – 2008 "Kwaśny papier. Ratowanie w skali masowej zagrożonych polskich zasobów bibliotecznych i archiwalnych".

Szczegóły na stronie:

<http://www.kbn.gov.pl> lub <http://kbn.icm.edu.pl/>.

Przygotowania do obchodów 300-lecia Uniwersytetu Wrocławskiego

● Powołany został uniwersytecki Komitet Obchodów 300-lecia naszej Uczelni. Po pierwszym spotkaniu organizacyjnym dobierani są współpracownicy do tematów strategicznych, m.in. konferencji naukowych, wydawnictw jubileuszowych, zdobywania funduszy, współpracy z mediami. Komitet Honorowy, któremu przewodniczy Prezydent RP, Aleksander Kwaśniewski, zostanie powołany w terminie późniejszym. Zostaną do niego zaproszeni m.in.

parlamentarzyści dolnośląscy. Poseł Jan Chmielewski (AWS) złożył w Sejmie oświadczenie w sprawie zbliżającego się jubileuszu UWr. Istnieje Uchwała Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z 21 kwietnia 1999 roku w sprawie obchodów 300-lecia UWr. Powstał plan jubileuszowych inwestycji i remontów w UWr. (pod hasłem 300-lecia uczelni będą zdobywane na nie środki).

Powołane 4 zespoły robocze przedstawiają Senatowi UWr. projekty. Prof. Teresa Kulak i prof. Jan Harasimowicz przewodniczyć będą zespołowi wydawniczemu, członkiem jest dr Leonard Smółka; zespołem do spraw imprez jubileuszowych (konferencje, zjazdy, wystawy) kierować będzie prof. Elżbieta Lonc, członkami są dr Elżbieta Dzikowska, dr Kazimierz Olechowski, mgr Ryszard Młynarski i dr Andrzej Ładomirski; zespołowi ds. środków finansowych przewodniczyć będzie prof. Ludwik Turko, członkami są prof. Marek Górny, dyrektor administracyjny, mgr Marek Kornatowski i kustosz, mgr Ryszard Zukowski; prof. Aleksander Woźny przewodniczy zespołowi do kontaktów z mediami, członkami są prof. Beata Ociepa i dr Igor Borkowski. Powołany będzie również zespół do kontaktów międzynarodowych, do którego zgłosił akces prof. Konrad Nowacki. W Komitecie jest także dr Leszek Ryk. Centrum administracyjno-technicznym do działań przygotowujących obchody 300-lecia UWr. będzie Biuro Promocji i Absolwentów UWr. Koordynatorem działań związanych z jubileuszem uczelni z ramienia Rektora będzie dr hab. Adam Chmielewski. Będą także powołane zespoły wydziałowe do przygotowania jubileuszowych konferencji i wydawnictw. Pełny skład Komitetu Obchodów 300-lecia Uniwersytetu zostanie opublikowany w najbliższym czasie.

Stowarzyszenie Absolwentów UWr.

● Biuro Promocji i Absolwentów przygotowało akcję powołania Stowarzyszenia Absolwentów UWr. Akcja będzie realizowana przy okazji rozdawania dyplomów tegorocznym absolwentom UWr. Potem lista Stowarzyszenia będzie uzupełniana o absolwentów z poprzednich lat, przy pomocy massmediów.

PERSONALIA

**WŁADZE RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
w VII KADENCJI NA LATA 1999 - 2002****Prezydium Rady Głównej**

- prof. ANDRZEJ PELCZAR (UJ) – przewodniczący
- prof. ANDRZEJ DUBAS (AR Poznań)
- prof. ANDRZEJ GOMULIŃSKI (PW)

- prof. ANDRZEJ HAŁAS (PWr.)
- prof. ANDRZEJ JAMIOŁKOWSKI (UMK)
- prof. MAKSYMILIAN PAZDAN (UŚl.)

Członkowie Prezydium Rady Głównej

- dr MARIA BASTER-GRZAŚLEWICZ (AP w Krakowie)

- prof. JERZY BŁĄŻEJOWSKI (UGd.)
- prof. BOGDAN FECHNER (UAM w Poznaniu)
- prof. BOLESŁAW GINTER (UJ)
- prof. JAN PAWLACZYK (A.Med. w Poznaniu)
- ks. prof. RYSZARD RUBINKIEWICZ (KUL w Lublinie)
- WOJCIECH OLEJNICZAK, student (SGGW w Warszawie)

**UNIWERSYTECKA KOMISJA AKREDYTACYJNA
w KADENCJI 1999 – 2002**

Prezydium UKA

- prof. STANISŁAW CHWIROT (UMK) - przewodniczący
- prof. JOACHIM CIEŚLIK (UAM) - wiceprzewodniczący
- prof. ZOFIA RATAJCZAK (UŚ) - wiceprzewodnicząca

Członkowie UKA

- prof. HENRYK BABIS (US)
- prof. KRYSZYNA BORECKA (UO)
- prof. WŁODZIMIERZ BORODZIEJ (UW)
- prof. ANDRZEJ CHWAŁBA (UJ)
- prof. LEONARDA DACEWICZ (UwB)
- prof. JÓZEF GÓRNIEWICZ (UWM)
- prof. URSZULA JACKOWIAK (UG)
- ks. prof. FRANCISZEK KAMPKA (KUL)
- ks. prof. ŁUKASZ KAMYKOWSKI (PAT)
- prof. CZESŁAW ŁAPICZ (UMK)
- prof. ZYGMUNT NIEWIADOMSKI (UKSW)
- prof. WIESŁAW PUŚ (UŁ)
- prof. ELŻBIETA SKRZYPEK (UMCS)
- prof. ANDRZEJ WITKOWSKI (UWr)

FUNDACJA DLA UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

Zarząd Fundacji

- prof. JÓZEF ZIÓŁKOWSKI – przewodniczący Zarządu Fundacji
- doc. LUDWIK KASZA – zastępca przewodniczącego
- mgr KRYSZYNA DRYLL
- prof. JANUSZ DEGLER
- prof. WŁADYSŁAW DYNAK

Rada Fundacji

- prof. HENRYK RATAJCZAK – przewodniczący Rady Fundacji
- TADEUSZ GŁUSZCZUK – zastępca przewodniczącego
- prof. JAN MOZRZYMAS – sekretarz
- prof. JAN BOĆ
- prof. WIESŁAW BOKAJŁO
- prof. ROMUALD GELES
- ks. kard. HENRYK GULBINOWICZ
- prof. JERZY JASTRZĘBSKI
- prof. MIECZYSLAW KLIMOWICZ
- prof. JÓZEF ŁUKASZEWICZ
- prof. TADEUSZ PYTLIK
- prof. ZYGFRYD SIWIK
- dr hab. WIESŁAW SUDER
- prof. WOJCIECH WRZESINSKI

Przedstawiciel Fundatora

Fundacja powstała 19 grudnia 1989 roku. Jej celem jest wspieranie działalności Uniwersytetu Wrocławskiego, w szczególności naukowo-badawczej. Podejmuje ona działania na rzecz wykorzystania osiągnięć naukowo-ba-

dawczych w gospodarce narodowej oraz upowszechnia dokonania uniwersyteckie w zakresie nauki i badań. Fundacja corocznie funduje stypendia dla najlepszych studentów Uniwersytetu.

**CZŁONKOWIE ZGROMADZENIA OGÓLNEGO
SAMORZĄDU STUDENTÓW U.Wr.**

- FILIP BARANOWSKI – politologia
- RAFAŁ BOBNIS – prawo
- MARCIN CHARCHUT – prawo
- AGATA CIOCH – prawo
- RAFAŁ CISEK – prawo
- EDYTA CZAPLICKA – prawo
- KINGA CZYRSKA-ORLIŃSKA – polonistyka
- JAROSŁAW DASIĄK – fizyka
- KRZYSZTOF GIL – biologia
- ALICJA GŁOWACKA – chemia
- MAGDALENA GUZEK – filologia
- ANNA GÓRNIĄK – prawo
- BARTOSZ KONOPKA – matematyka
- GRZEGORZ KUBIAK – matematyka
- ŁUKASZ LAWRENTZ – geografia
- BOGDAN MAJEWSKI – geografia
- MAREK MAZUR – polonistyka
- MARTA MIKOŁAJEK – chemia
- PIOTR MIREK – geografia
- PATRYCJA MORAWSKA – kulturoznawstwo
- MIROSLAW MOCH – polonistyka
- TOMASZ OSSOWSKI – fizyka
- ALEKSANDRA PYSZ – politologia
- WOJCIECH ROCZEK – pedagogika
- WOJCIECH RÓŻAŃSKI – prawo
- KAMIL STEFAŃSKI – kulturoznawstwo
- JOANNA SZTELMER – kulturoznawstwo
- DAWID TOMCZAK – politologia
- IRENEUSZ WOŹNIAKOWSKI – politologia

Senatorowie

- RAFAŁ CISEK – V rok prawa
- MARCIN CHARCHUT – V rok prawa
- BARTOSZ KONOPKA – IV rok matematyki
- BOGDAN MAJEWSKI – III rok geografii
- PIOTR MIREK – V rok geografii
- PIOTR MIDZIAK – V rok geografii
- MIROSLAW MOCH – V rok polonistyki
- PATRYCJA MORAWSKA – V rok polonistyki

**ZARZĄD UCZELNIANY SAMORZĄDU STUDENTÓW
UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO**

- BARTOSZ KONOPKA (IV rok matematyki) - przewodniczący
- PIOTR MIREK (V rok geografii) - wiceprzewodniczący
- PIOTR MIDZIAK (V rok geografii) - przewodniczący Komisji Socjalnej
- MIROSLAW MOCH (V rok polonistyki) - przewodniczący Komisji Dydaktycznej
- RAFAŁ CISEK (V rok prawa) - przewodniczący Komisji Prawnej
- PATRYCJA MORAWSKA (V rok polonistyki) - przewodnicząca Komisji Marketingu przy Zarządzie SS

NOMINACJE • DOKTORATY • NAGRODY • WYRÓŻNIENIA

☐ Tytuł naukowy profesora otrzymali

prof. ZBIGNIEW MARIAN CZAPLA z Instytutu Fizyki Doświadczalnej
prof. ANDRZEJ DŻUGAJ z Instytutu Zoologicznego
prof. ELŻBIETA LONC z Instytutu Mikrobiologii
prof. TOMASZ WESOŁOWSKI z Instytutu Zoologicznego
prof. ROŚCISŁAW ŻERELIK z Instytutu Historycznego

☐ Stopień naukowy doktora otrzymali

28 września 1999r.

mgr DOROTA DEREBECKA-SKORUPA, doktorantka z Instytutu Filologii Słowiańskiej
dr nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, na podstawie pracy
Konstrukcje kauzatywne (konfrontacja rosyjsko-polska).
Promotor: prof.dr hab. Diana Wieczorek

12 października 1999r.

mgr GOŚCIWIT MALINOWSKI z Instytutu Filologii Klasycznej i Kultury Antycznej
dr nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, na podstawie pracy
Zwierzęta i rośliny w "Geografii" Strabona. Studia semantyczno-etymologiczne i identyfikacyjno-źródłowe.
Promotor: prof.dr hab. Janina Ławińska-Tyszkowska

28 października 1999r.

mgr LUIZA DESZCZ, doktorantka z Instytutu Biochemii i Biologii Molekularnej
dr nauk biologicznych w zakresie biochemii, na podstawie pracy
Alkiolorezorcynole w siewkach żyta. Lokalizacja, biosynteza i potencjalne funkcje.
Promotor: prof.dr hab. Arkadiusz Kozubek

17 listopada 1999r.

mgr JAKUB KOSTOWSKI z Instytutu Historii Sztuki
dr nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce, na podstawie pracy
Sztuka późnego gotyku wobec husytyzmu.
Promotor: prof.dr hab. Mieczysław Zlat

18 listopada 1999r.

mgr RENATA ZBOZIEN-PACAMAJ z Wydziału Chemii
dr nauk chemicznych w zakresie chemii, na podstawie pracy
Badania nad komplementarnością aminokwasów białkowych.
Promotor: prof.dr hab. Ignacy Z. Siemion

mgr MAGDALENA KATARZYNA KRAJEWSKA z Wydziału Chemii
dr nauk chemicznych w zakresie chemii, na podstawie pracy
Badania spektroskopowe kompleksów kwasu azotowego (V) i kwasu azotowego (III) z węglowodorami.
Promotor: dr hab. Zofia Mielke, prof. UW.

☐ Dr hab. Wojciech Bał z Zakładu Chemii Bionieorganicznej UW. otrzymał nagrodę Wydziału Nauk Matematycznych, Fizycznych i Chemicznych Polskiej Akademii Nauk za rozprawę habilitacyjną zawierającą badania związane z nowotworami wywoływanymi przez związki niklu. Znajomość mechanizmów wiązania związków niklu przez białka strukturalne DNA, powodujących zmiany nowotworowe, pozwoli na wykorzystanie ich w profilaktyce i diagnostyce chorób nowotworowych.

☐ Prof. ROMUALD GELLES, rektor UW. i prof. Józef Ziółkowski, prorektor UW., zostali członkami Zarządu Klubu Środowiskowego AZS we Wrocławiu.

Funkcję prezesa Zarządu pełni prof. BOGUSŁAW FIEDOR (AE).

Wiceprezesami są: mgr ANDRZEJ HREHOROWICZ (AE) – ds. finansowych i marketingu, dr ZDZISŁAW PALIGA (AWF) – ds. sportowych, ADAM ROCZEK (UW.) – ds. organizacyjnych.

Sekretarzem Zarządu Klubu Środowiskowego jest mgr MARIAN DYMALSKI.

☐ Prof. ROŚCISŁAW ŻERELIK, prorektor ds. studenckich UW., wszedł w skład Konwentu Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy.

☐ Prof. STANISŁAW KAŹMIERCZYK, profesor zwyczajny w Katedrze Teorii i Filozofii Prawa, jako przedstawiciel Uniwersytetu Wrocławskiego został wybrany do Senatu Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy.

☐ Dr hab. MARTA BOROWIEC z Zakładu Ekologii Ptaków, członek Komitetu Zoologii PAN, została prezesem Polskiego Towarzystwa Zoologicznego.

☐ Prof. MAREK BOJARSKI, prorektor ds. ogólnych UW., odebrał nagrodę Ministra Edukacji za przewodniczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego w minionej kadencji i został na drugą kadencję przewodniczącym tej Komisji.

□ Prof. ALEKSANDRA KUBICZ została ponownie powołana przez Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola na koordynatora środowiskowego Festiwalu Nauki we Wrocławiu w roku 2000. Koordynatorem Festiwalu w Uniwersytecie Wrocławskim został prof. ADAM JEZIEBSKI.

□ Dodatkowe stypendia Ministra Edukacji Narodowej na rok akademicki 1999/2000 otrzymali:

- MARCIN BOHR – IV rok archeologii
- MARCIN DĄBROWSKI – III rok geologii
- MALGORZATA MATUSZAK – V rok filozofii
- MARCIN PATERNOGA – V rok archeologii
- JOANNA PUNICKA – II rok biologii
- JULITA WRÓBEL – V rok psychologii

Stypendia zostały przyznane na okres 10 miesięcy (od 1 października br.). Wysokość miesięcznego stypendium wynosi 650 zł.

□ Stypendia Fundacji dla Uniwersytetu Wrocławskiego w roku akademickim 1999/2000 otrzymali:

- ŁUKASZ BERLICKI – chemia
- ANNA KŁAPATYK – prawo
- JUSTYNA KOŁODZIEJ – filologia romańska
- ARTUR KRĘŻEL – chemia
- KRZYSZTOF KURNICKI – fizyka
- AGNIESZKA KWACZEK – filologia klasyczna
- ILONA MICHALIK – politologia
- KATARZYNA MIKURDA – astronomia
- PAWEŁ SIKORA – filozofia
- IWONA SOBCHAK – mikrobiologia
- PIOTR WIECZOREK – informatyka
- WOJCIECH WITKOWSKI – psychologia
- KATARZYNA WOJTACHNIO – biotechnologia
- IZABELA WOJTERA – administracja
- ARKADIUSZ WOJTYŁA – historia sztuki
- SZYMON ŻEBERSKI – matematyka

Dyplomy potwierdzające stypendia Fundacji dla Uniwersytetu Wrocławskiego w wysokości 500 zł wręczył, w obecności Rektora, prof. Romualda Gellesa, prof. Janusz Degler na uroczystym spotkaniu 22 listopada w sali Senatu UW.

□ Podczas dorocznych Wrocławskich Promocji Dobrych Książek w konkursie na najlepszą książkę roku 1999 o "Pióro Fredry" Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego otrzymało wyróżnienie za wydanie książki Tymona Terleckiego *Spotkania ze swoimi*. Jury podkreśliło wszechstronność prezentacji dorobku emigracyjnego twórcy. Główną nagrodę "Pióro Fredry" w konkursie za najlepszą książkę roku 1999 przyznano książce Adam Mickiewicz. *Dziadów część III. Podobizny autografów. Transliteracje. Komentarze*, wydanej przez Instytut Badań Literackich w Warszawie.

KRONIKA

□ 23 listopada '99 w Wyższej Szkole Oficerskiej obradowało Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia i Opola. Prof. Aleksandra Kubicz, koordynator środowiskowy wrocławskiego Festiwalu Nauki, złożyła sprawozdanie z przebiegu tegorocznych prezentacji naukowych. 37 tys. uczestników to oznaka pełnego sukcesu tej imprezy. Prof. A. Kubicz została powołana przez Kolegium Rektorów na środowiskowego koordynatora Festiwalu Nauki - Wrocław 2000, który został wpisany w program imprez milenijnych Wrocławia. W czerwcu 2000 wrocławski i warszawski Festiwal Nauki prawdopodobnie zaprezentują się na EXPO 2000 w Hannoverze. Rektorzy wysłuchali propozycji dyr. Edmunda Radonia, organizatora lutowych Prezentacji Edukacyjnych w Hali Ludowej. Prof. Marek Łyszczak, dziekan Wydziału Gospodarki Narodowej Akademii Ekonomicznej, zapoznał rektorów z możliwościami współpracy uczelni z bankami.

□ 25 listopada '99 w sali Senatu została podpisana umowa o współpracy partnerskiej między Wydziałem Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego a Litewską Akademią Prawa. Ze strony Uniwersytetu umowę sygnowali prof. Romuald Gelles, rektor UW. i prof. Zdzisław Kegel, dziekan Wydziału Prawa i Administracji UW. a z Litewskiej Akademii Prawa prof. Alvydas Pumputis, rektor uczelni i doc. Henryk Malewski,

przewodniczący Rady Wydziału Prawa. Rektorowi towarzyszyli prof. Justinas Peckaitis, prorektor ds. nauczania i prof. Vladas Brakauskas, dyrektor administracyjny uczelni. Podpisana na pięć lat umowa umożliwi wymianę pracowników naukowych i studentów oraz organizowanie wspólnych projektów badawczych, wykładów i seminariów. W Uniwersytecie planuje się utworzenie Zakładu Języka i Kultury Litewskiej.

□ 6 grudnia '99 z wizytą roboczą przebywał w Uniwersytecie Wrocławskim wiceminister edukacji narodowej, prof. Jerzy Zdrada. Towarzyszyli mu Grzegorz Roman i Zenon Tagowski z Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego oraz prof. Stanisław Dąbrowski, rektor Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy, którą minister również wizał. Pod przewodnictwem rektora, prof. Romualda Gellesa, któremu towarzyszyli prorektor, prof. Marek Bojarski, dyrektor administracyjny, Marek Kornatowski i kwestor, Ryszard Żukowski, przedyskutowano plany uniwersyteckich inwestycji jubileuszowych. Pomocy i wsparcia ze strony MEN oczekuje Uczelnia w pierwszej kolejności przy budowie obiektu dla informatyki i przy remoncie gmachu głównego. Istotne dla władz rektorskich jest także umieszczenie ważnego dla UW. tytułu inwestycyjnego – budowy Nowej Biblioteki Uniwersyteckiej w centralnym programie inwestycyjnym i pomoc mini-

sterstwa w przejściu budynku dla Zamiejscowych Grup Studenckich w Kłodzku. Minister Zdrada poinformował, że nowa ustawa o szkolnictwie wyższym wejdzie na drogę legislacyjną prawdopodobnie w czerwcu przyszłego roku i wówczas obowiązywać mogłaby od nowego roku akademickiego.

□ 9 – 10 grudnia '99 Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego zorganizował we Wrocławiu międzynarodową konferencję na temat "Transeuropejski korytarz komunikacyjny Niemcy – Polska – Ukraina a rozwój gospodarczy regionów". Dyskutowano zagadnienia pozwalające na powiązanie rozwoju gospodarczego południowego pasa Polski oraz sąsiednich regionów Niemiec i Ukrainy z europejskimi trajektoriami cywilizacyjnymi.

Celem spotkania było uświadomienie konieczności zdynamizowania działań w tym zakresie, szczególnie poprzez przyspieszenie budowy autostrady A4. W spotkaniu uczestniczyli eksperci z dyskutowanych dziedzin, przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, przedstawiciele Niemiec i Ukrainy oraz konsultanci ze środowisk akademickich i wykonawcy inwestycji. Naszą uczelnię reprezentował prof. Jan Łoboda, który wystąpił z wykładem na temat: "Aktywizacja gospodarcza w korytarzach autostrad i dróg ekspresowych".

Uroczyste podpisanie umowy partnerskiej między Wydziałem Prawa i Administracji UW r. a Litewską Akademią Prawa

Z OBRAD SENATU UW r.

24 listopada 1999

Obradom przewodniczył Rektor, prof. ROMUALD GELLES, który wręczył akty mianowania na stanowisko profesora.

* * *

W części roboczej Senat przyjął wnioski dotyczące

□ mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na stałe

● prof.dr. hab. LESZKA BOGUNI w Katedrze Prawa Karnego Wykonawczego

● prof.dr. hab. ZDZISŁAWA LATAJKI w Zakładzie Chemii Teoretycznej i Fizyki Chemicznej

□ mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony

● dr hab. URSZULA KALINY-PRASZNIC w Instytucie Nauk Ekonomicznych

□ mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego na 5 lat

● dr. hab. KRZYSZTOFA KAWALCA w Instytucie Historycznym

● dr hab. MARIU PIDELPCZAK-MAJEROWICZ w Instytucie Bibliotekoznawstwa

Senat podjął uchwałę dotyczącą

□ wszczęcia postępowania w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego prof.dr. hab. MIECZYSLAWOWI KLIMOWICZOWI

□ wszczęcia postępowania w sprawie nadania tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr. HERBERTOWI SCHAMBECKOWI

Senat powołał

□ skład komisji senackich na kadencję 1999 – 2002 (p. str. 2-4)

□ nowe serie wydawnicze (p. str. 5)

□ redaktorów serii wydawniczych (p. str. 5)

Senat wysłuchał informacji

□ na temat studiów doktoranckich

□ o kategoryzacji w Zespole PO 4 KBN

Podsumowanie lat 1989-1995

STUDIA DOKTORANCKIE W UNIwersYTECIE WROCLAWSKIM

Jak wynika z przeprowadzonej analizy sprawność kształcenia, mierzona stosunkiem liczby uzyskanych doktoratów do liczby osób, które ukończyły studia doktoranckie na poszczególnych kierunkach i z kolejnych re-

krutacji na studia w latach 1989 - 1995, była bardzo zróżnicowana.

Ponieważ jednak sprawność kształcenia z poszczególnych roczników rekrutacji może mieć czasami charak-

ter przypadkowy, zwłaszcza w odniesieniu do naboru z lat 1994 - 1995, bardziej reprezentatywna wydaje się być średnia sprawność kształcenia za cały badany okres, to jest z lat 1989 - 1995.

Niestety nie wszystkie istniejące obecnie studia doktoranckie działały przez cały ten czas. Dlatego też wspomniana analiza nie mogła być przeprowadzona na studiach: Pedagogiki, Nauk Prawnych, Geografii, Geologii, Astronomii, Informatyki i Matematyki.

W odniesieniu do tych kierunków studiów można jedynie odnotować, iż w trakcie ich krótkiej działalności sprawność kształcenia wahała się od 10 proc. (Studium Nauk Prawnych) do 75 proc. (Studium Matematyki).

Na pozostałych studiach doktoranckich średnia sprawność kształcenia w całym badanym okresie (1989 - 1995) kształtowała się następująco :

Studium Biologii – 57 proc

Studium Chemii – 55 proc.

Studium Śląskoznawcze – 46 proc.

Studium Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii – 42 proc.

Studium Fizyki – 39 proc.

Studium Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa – 32 proc.

W omawianym okresie, a przede wszystkim w trakcie rekrutacji na rok akademicki 1995/1996 skierowano na studia doktoranckie, udzielając im 4 letniego urlopu bezpłatnego, 94 asystentów. Z tej liczby 21 osób (22 proc.) uzyskało doktoraty, 64 osoby (68 proc.) powróciły na etaty asystenckie bez doktoratów, 6 osób (6,4 proc.) studiujecie nadal na studiach doktoranckich, a pozostali zrezygnowali ze studiów i pracy w Uczelni.

W akcji przenoszenia asystentów na studia doktoranckie uczestniczył przede wszystkim Wydział Filologiczny i Wydziały: Nauk Przyrodniczych, Nauk Historycznych i Pedagogicznych, Fizyki i Astronomii, Matematyki i Informatyki oraz Chemii.

Stopnie doktorskie uzyskali jedynie wszyscy asystenci studiujący na matematyce. Na pozostałych kierunkach studiów doktoranckich sprawność kształtowała się od 0 proc. do 50 proc. Ponadto w omawianym okresie na niektórych kierunkach (Studium Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii, Studium Fizyki, Studium Chemii) zdarzały się pojedyncze przypadki przenoszenia doktorantów w trakcie studiów na etaty asystenckie. 50 proc. przeniesionych na te etaty zdobyło stopnie doktorskie, a pozostali pracują nadal bez doktoratu.

Jak wynika z przeprowadzonej analizy bardzo mała jest sprawność kształcenia doktorantów studiujących bez stypendium. Są to najczęściej osoby pracujące poza Uczelnią i ich kontakt z Uniwersytetem bywa różny.

Do 1994 r. nie było na prowadzonych w Uczelni studiach doktoranckich, poza odosobnionymi przypadkami, słuchaczy nie pobierających stypendiów, a w latach następnych stanowili oni od 15 proc. do 23 proc. ogółu doktorantów. Obecnie, w roku akademickim 1999/2000 na 12 kierunkach studiów doktoranckich kształci się 329 słuchaczy nie pobierających stypendiów, co stanowi 35 proc. wszystkich doktorantów, przy czym na poszczególnych kierunkach studiów wygląda to różnie. Najliczniej występują oni na Wydziałach: Nauk Społecznych (52 proc.), Prawa i Administracji (50 proc.), Nauk Historycznych i Pedagogicznych (Studium Pedagogiki 50 proc., Studium Śląskoznawcze 32 proc.) i Nauk Przyrodniczych (Studium Geografii 48 proc.).

Najmniej doktorantów studiujących bez stypendiów mamy na Studium Chemii (6 proc.) i na Studium Geologii (10 proc.).

W omawianym okresie na 206 doktorantów, którzy uzyskali stopnie naukowe doktora, było tylko 7 osób nie pobierających stypendia (3 proc.). Przypadki te odnotowano na Studium Śląskoznawczym (3), Studium Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa (2), Studium Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii (1) i na Studium Biologii (1).

Na niektórych kierunkach studiów, przede wszystkim tych najliczniejszych występuje dość znaczna liczba osób, które rezygnują ze studiów, bądź są skreślane ze względów merytorycznych. I tak w omawianym okresie ze Studium Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii odeszło 29 osób (35 proc.), a ze Studium Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa 35 osób (23 proc.). Na pierwszym z tych kierunków byli to w większości stypendyści, na drugim przeważali doktoranci nie pobierający stypendiów.

W następnych latach (rekrutacje po roku akademickim 1996/1997) odnotowano także spory "odsiew" na Studium Nauk Prawnych.

Aktualnie obowiązujące przepisy prawne, regulujące zasady funkcjonowania studiów doktoranckich przewidują, że studia te trwają 4 lata z możliwością indywidualnego ich przedłużenia w uzasadnionych przypadkach na czas nie dłuższy niż 1 rok.

Tymczasem jak wynika z przeprowadzonej analizy jedynie na Studium Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa oraz na Studium Geologii większość nadanych stopni doktorskich miała miejsce w okresie 4 lat od rozpoczęcia studiów, a na pozostałych kierunkach studiów bądź w okresie 4 i 5 lat, bądź też wyraźnie w okresie 5 i 6 lat od rozpoczęcia studiów (Wydział Chemii). Natomiast bardzo mało było przypadków zdobywania stopni doktorskich w okresie 7 i więcej lat od rozpoczęcia studiów; odnotowano je jedynie na studiach śląskoznawczych, biologii i chemii.

Niemożliwość w wielu przypadkach przygotowania rozprawy doktorskiej w ciągu 4 lat, była i jest głównym powodem licznego na niektórych kierunkach przedłużania studiów.

Jak wynika z przeprowadzonej analizy ogółem na 488 absolwentów przyjętych na studia w latach 1989-1995 z przedłużeń korzystało lub korzysta nadal 160 doktorantów, to jest 32 proc. absolwentów. Z tej liczby stopnie doktorskie uzyskały 73 osoby (46 proc. korzystających z przedłużeń).

Na poszczególnych kierunkach studiów procent korzystających z przedłużeń i uzyskanych doktoratów był różny. Od 10 proc. korzystających z przedłużeń na Studium Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa do 71 proc. korzystających z przedłużeń na Studium Chemii oraz od 0 proc. uzyskanych doktoratów na działających krótko kierunkach do 76 proc. na Studium Śląskoznawczym.

Poszczególne kierunki studiów doktoranckich różnią się znacznie liczbą słuchaczy. Najmniej doktorantów ma Studium Astronomii (8), a najwięcej Studium Nauk Prawnych (207). Wiąże się z tym możliwości kształcenia wynikające z posiadanej kadry samodzielnych nauczycieli akademickich. I tak liczba doktorantów przypadających średnio na 1 potencjalnego promotora waha się od mniej niż 1 doktoranta na Studium Fizyki i Studium Matematyki do ponad 4 doktorantów na Studium Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii oraz na Studium Nauk Prawnych.

W rzeczywistości wobec faktu, że w poszczególnych instytutach i katedrach istnieją znaczne różnice w lic-

bie doktorantów przypadających na 1 potencjalnego promotora, a także w związku z tym, że na niektórych wydziałach pewna liczba samodzielnych nauczycieli akademickich nie zajmuje się doktorantami w ogóle, istnieją przypadki, że niektórzy promotorzy mają dość duże grupy doktorantów liczące od 10 do 16 osób.

Wydaje się, że sprawność organizacyjna studium doktoranckiego zależy w dużym stopniu od stabilizacji na stanowisku kierownika tego studium.

Dlatego pewien niepokój mogą budzić dość częste, czasem niemal coroczne zmiany na stanowiskach kierowników studiów, jakie obserwuje się na niektórych studiach doktoranckich.

Zgodnie z obowiązującym zarządzeniem Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego nr 45/95 z 11 X 1995r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania studiów dok-

toranckich w UWr., a także zgodnie z naszymi informacjami prasowymi, na studia doktoranckie mogą być przyjmowani absolwenci szkół wyższych posiadający tytuł zawodowy magistra i legitymujący się średnią ocen ze studiów nie mniejszą niż 4.0.

Niestety z treści protokołów komisji rekrutacyjnych wynika, że na niektórych studiach doktoranckich zasada ta nie jest przestrzegana. Bywa też, że z kandydatów posiadających te same średnie ze studiów i te same oceny z rozmowy kwalifikacyjnej na studia doktoranckie jedni są przyjmowani, a inni nie.

Józef Rozynek

Opracowano na podstawie stanu dokumentacji studiów doktoranckich na dzień 1 XI 1999r.

Liczba słuchaczy studiów doktoranckich w latach 1993-1999

Wydział nazwa studium doktoranckiego	Liczba słuchaczy w latach:													
	1993		1994		1995		1996		1997		1998		1999	
	ogółem	ze styp.	ogółem	ze styp.	ogółem	ze styp.	ogółem	ze styp.	ogółem	ze styp.	ogółem	ze styp.	ogółem	ze styp.
WYDZIAŁ FILOLOGICZNY	5	5	14	14	137	98	142	114	147	119	175	145	118	92
Studium Bibliologii, Językoznawstwa i Literaturoznawstwa	5	5	14	14	137	98	142	114	147	119	175	145	118	92
WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH	28	14	43	20	75	45	96	66	119	79	151	94	188	90
Stud.Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii	28	14	43	20	75	45	96	66	119	79	151	94	188	90
WYDZIAŁ NAUK HIST. I PEDAG.	59	59	50	41	72	60	78	71	100	83	107	89	138	86
Studium Pedagogiki	--	--	--	--	19	16	18	18	35	27	33	27	44	22
Studium Śląskoznawcze	59	59	50	41	53	44	60	53	65	56	74	62	94	64
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI	--	--	--	--	14	9	52	31	123	66	159	85	207	103
Studium Nauk Prawnych	--	--	--	--	14	9	52	31	123	66	159	85	207	103
WYDZIAŁ NAUK PRZYRODNICZYCH	24	24	49	33	102	89	127	117	167	140	162	146	164	122
Studium Biologii	24	24	46	31	73	61	93	64	107	94	--	--	--	--
Studium Biologii Molekularnej	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	40	37	37	30
Studium Biologii Rozwoju	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	19	15	30	22
Studium Biologii Środowiskowej	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	47	46	38	32
Studium Geografii	--	--	--	--	18	17	16	15	34	20	30	23	39	20
Studium Geologii	--	--	3	2	11	11	18	18	26	26	26	25	20	18
WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII	19	19	17	16	24	22	26	26	32	31	30	30	32	32
Studium Fizyki	19	19	17	16	24	22	21	21	25	24	22	22	23	23
Studium Astronomii	--	--	--	--	--	--	5	5	7	7	8	8	9	9
WYDZIAŁ MATEMATYKI I INFORMATYKI	--	--	--	--	15	14	20	19	25	23	37	33	34	31
Studium Informatyki	--	--	--	--	--	--	--	--	9	8	15	15	16	16
Studium Matematyki	--	--	--	--	15	14	20	19	16	15	22	18	18	15
WYDZIAŁ CHEMII	18	18	24	23	33	33	46	46	62	62	63	62	69	65
Studium Chemii	18	18	24	23	33	33	46	46	62	62	63	62	69	65
Razem	153	139	197	147	472	370	587	490	775	603	884	684	950	621

Wg stanu na 1 XI 1999r.

NOWI PROFESOROWIE

Prof.dr hab.
ZBIGNIEW MARIAN CZAPLA
Instytut Fizyki Doświadczalnej

Urodził się 26 marca 1944 roku w Psarach w woj. kieleckim. Był

nauczycielem w szkole podstawowej w Bebelnie (1962 - 1963). W latach 1963 - 1968 studiował na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UWr. i uzyskał magisterium z chemii.

Stopień doktora otrzymał w 1976r. na podstawie rozprawy *Relaksacja dielektryczna w niektórych izomorficznych alunach metyloamoniowych*.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk fizycznych uzyskał w 1985r. na podstawie rozprawy *Ferroelectricity and phase transitions in rubidium and ammonium*

hydrogen selenates.

Z Uniwersytetem Wrocławskim związany jest od 1968r., kiedy rozpoczął pracę w Zakładzie Chemii Fizycznej Instytutu Chemii. Od 1986r. pracuje w Instytucie Fizyki Doświadczalnej UWr., gdzie w 1992r. otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Dorobek naukowy profesora składa się ze 165 prac opublikowanych i 3 przyjętych do druku.

Badania naukowe prof. Czapli jako fizyko-chemika dotyczyły zagadnień związanych z przemianami fazowymi i własnościami kryształów ferroelektrycznych. Tej ogólnej charakterystyce badań odpowiada duża różnorodność zarówno badanych kryształów, jak i technik doświadczalnych zastosowanych do ich badania. Różnorodny warsztat badawczy profesora jest częściowo dziełem jego samego, dotyczy to w szczególności nowych technik badawczych, takich jak pomiar szybkości i pochłaniania ultradźwięków w kryształach oraz pomiar deflekcji światła w kryształach ferroelektrycznych.

Prof. Z. Czapla przebywał wielokrotnie w ośrodkach zagranicznych, m.in. w Uniwersytetach w Oxfordzie, Lipsku, Tokio, Metz, Wilnie, we Lwowie i Kijowie.

Od 1987 r. prof. Z. Czapla objął kierownictwo Zakładem Fizyki Dielektryków w Instytucie Fizyki Doświadczalnej UWr. i ożywił tam tematykę badawczą, wprowadzając zainteresowanie nowymi kryształami, których technologię hodowli sam opracował, a w niektórych odkrył własności ferroelektryczne. Profesor jest odkrywcą pierwszych "polskich ferroelektryków" i z tego względu

jest niezwykle cenionym partnerem współpracującym z różnymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą. Od 1988 r. był organizatorem prestiżowych Międzynarodowych Szkół Fizyki Ferroelektryków (organizował 9) oraz inicjatorem i współautorem najpierw radziecko-polskiego Sympozjum (1990), a następnie ukraińsko-polskich konferencji na temat Fizyki Ferroelektryków, które odbywały się naprzemiennie na Ukrainie i w Polsce w latach 1994, 1996 i 1998.

W latach 1991 – 1996 pełnił funkcję wicedyrektora ds. ogólnych w Instytucie Fizyki Doświadczalnej UWr. W latach 1996 – 1999 był członkiem senackiej Komisji Inwestycji i Majątku, przewodnicząc jej do 1997r.

Prof. Z. Czapla jest seniorem budowy "Budynku wielofunkcyjnego naukowo-dydaktycznego" dla Instytutu Fizyki Doświadczalnej, Teoretycznej i Nauk Geologicznych UWr.

Nagrodzony nagrodami indywidualnymi Ministra Edukacji Narodowej za pracę doktorską (1977) i habilitacyjną (1986) oraz nagrodami zespołowymi za badania naukowe (1980, 1984, 1990, 1998), Nagrodami Sekretarza Naukowego Wrocławskiego Oddziału PAN – indywidualną (1982) i zespołową (1986).

Nagrody Rektora UWr. otrzymał 13-krotnie za osiągnięcia naukowe i 6-krotnie za działalność organizacyjną i dydaktyczną.

W 1997 roku odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Prof.dr hab.
ANDRZEJ DŻUGAJ
Instytut Zoologiczny

Urodził się 13 sierpnia 1935 roku we Lwowie. Pracował przez rok jako laborant w Zakładzie Biochemii Akademii Medycznej, następnie jako konstruktor w Zakładach Elektronicznych Elwro (1959 – 1963) oraz jako asystent naukowo-techniczny w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN (1963 – 1965). Studia wyższe ukończył na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej, gdzie w 1964 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera chemii.

Stopień doktora nauk przyrodniczych otrzymał w 1972 roku w Akademii Medycznej na podstawie pracy *Własności krystalicznej aldolazy z mięśnia ludzkiego*.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk biologicznych uzyskał w 1988 roku na Uniwersytecie Wrocławskim na podstawie pracy *Badania struktury i funkcji fosfatazy fruktozo-1,6-bisfosforanu*.

Po ukończeniu studiów został zatrudniony w Zakładzie Biochemii Akademii Medycznej we Wrocławiu. W latach 1975 – 1978 przebywał w USA, najpierw przez 15 miesięcy jako stypendysta w Roche Institute of Molecular Biology (Nutley, New Jersey), a następnie jako wykładowca biochemii na Uniwersytecie Stanowym (Carbondale, Southern Illinois). Po powrocie objął kierownic-

two Laboratorium Biochemii w Instytucie Chemii Organicznej i Fizycznej na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej. W roku 1989 związał się z Uniwersyteciem Wrocławskim, gdzie powierzono mu kierowanie Zakładem Fizjologii Zwierząt w Instytucie Zoologicznym. Funkcję tę pełni dotychczas. W 1993 roku mianowany został na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Wrocławskim.

Zainteresowania naukowe profesora koncentrowały się głównie na enzymach glikolizy i glukoneogenezy. W pierwszym okresie prowadzone przez niego badania dotyczyły głównie struktury enzymów, w okresie późniejszym ich funkcji czyli ich roli fizjologicznej.

Dorobek naukowy prof. A. Dżugaja obejmuje 60 pozycji, w tym 28 oryginalnych prac badawczych opublikowanych w czasopiśmie międzynarodowych i ogólnopolskich.

Osiągnięcia naukowe profesora, które dotyczą fruktozo-1,6-bisfosfatazy regulatorowego enzymu glukoneogenezy są wysoko oceniane przez specjalistów. Wyrazem tego uznania jest nawiązanie współpracy naukowej z Uniwersytetami w Getyndze, Lipsku i Petersburgu oraz z placówkami krajowymi.

W latach 1986 – 1991 był prezesem wrocławskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Biochemicznego. Ponadto był długoletnim kierownikiem studiów doktoranckich na Wydziale Nauk Przyrodniczych.

Działalność naukowa prof. Dżugaja była nagradzana Nagrodami Ministra Edukacji Narodowej, Sekretarza Naukowego PAN i wielokrotnie przez Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego.

Prof. dr hab.
ELŻBIETA LONC
Instytut Mikrobiologii

Urodziła się 11 listopada 1951 roku w Kłodzku. W 1974 roku na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego ukończyła z wyróżnieniem studia biologiczne ze specjalnością zoologia. W tym samym roku podjęła studia doktoranckie z ekologii.

Stopień doktora nauk przyrodniczych otrzymała w 1977 roku na podstawie rozprawy *Udział niektórych Lumbricidae, Scarabaeidae i Hydrophilidae w rozprzestrzenianiu jaj Taenia saginata*.

Od 1978 roku, po rocznym stażu w Zakładzie Biologii AWF we Wrocławiu, rozpoczęła pracę w Zakładzie Parazytologii Ogólnej Instytutu Mikrobiologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk przyrodniczych uzyskała w 1988 roku na podstawie rozprawy *Phenetic classification of Ricinidae (Phthiraptera: Amblycera)*.

W 1993 roku została powołana na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Od 1996 roku pełni funkcję kierownika Zakładu Parazytologii Ogólnej i równocześnie dyrektora Wydziałowego Studium Ochrony Środowiska w Uniwersytecie Wrocławskim, przy którym jest afiliowany interdyscyplinarny kierunek pod nazwą ochrona środowiska.

Działalność naukowa prof. E. Lonc skupiona jest na taksonomii, częstości występowania i krążenia pasożytów w środowisku oraz poszukiwaniu efektywnych metod ich kontroli, przede wszystkim biologicznych, z użyciem entomopatogenicznych szczepów bakteryjnych *Bacillus thuringiensis*.

Dorobek naukowy prof. Lonc obejmuje 105 pozycji, z tego 38 prac twórczych z zakresu parazytologii, w większości opublikowanych w międzynarodowych czasopiśmie anglojęzycznych. Prof. Lonc prowadzi regularną wymianę naukową z wieloma ośrodkami zagranicznymi, m.in. w Australii, Nowej Zelandii i Indiach.

Za osiągnięcia naukowe otrzymywała kilkakrotnie (w latach 1986 – 1989 oraz 1990, 1995) nagrody Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego. Za osiągnięcia dydaktycz-

ne została wyróżniona przez studentów "Dyplomem dla najlepszego dydaktyka na Wydziale Przyrody" (1979), Dydaktyczną Nagrodą Rektora (1983) i Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1997).

W trakcie pełnienia funkcji prodziekana ds. dydaktycznych na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego (1991 – 1996) zorganizowała, według nowoczesnego dwuetapowego modelu (3-letnie studia licencjackie i 2-letnie uzupełniające studia magisterskie), studia na biologii, biotechnologii, geografii, geologii, ochronie środowiska, wprowadziła też europejski system punktów kredytowych, który umożliwia międzynarodową wymianę studentów i wykładowców w ramach programu Socrates oraz akredytację kierunków studiów.

W 1998 roku zorganizowała efektywną współpracę Zakładu Parazytologii z władzami miasta Wrocławia w zakresie biologicznego monitoringu komarów na terenach popowodziowych. Prof. E. Lonc bierze aktywny udział w pracach Komitetu Parazytologii PAN, którego jest członkiem od 1991 roku (w latach 1996 – 1999 była wiceprzewodniczącą), w pracach Rady Naukowej Instytutu Parazytologii im. W. Stefańskiego PAN w Warszawie (członek w latach 1993 – 1999) oraz aktywnie działa w Polskim Towarzystwie Parazytologicznym (PTP), pełniąc kolejno funkcje przewodniczącej Sekcji Parazytologii Ogólnej (1987 – 1990) oraz wiceprezesa od 1991 roku.

W latach 1987 – 1990 była sekretarzem i członkiem Rady Redakcyjnej "Wiadomości Parazytologicznych", organu PTP, oraz członkiem Polskiego Towarzystwa Biometrycznego. Od 1987 roku jest członkiem amerykańskiego towarzystwa "Society for Vector Ecology", od 1991 – Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, a w 1997 roku została zaproszona do prac Resortowej Komisji Programowej MOŚZNiL. Ponadto udzielała się w uczelnianych komisjach senackich: ds. badań naukowych i współpracy z zagranicą (1994 – 1996) oraz dydaktycznej (1996 – 1999). Począwszy od 1988 roku, prof. Lonc jest organizatorką jedenastu cyklicznych Ogólnopolskich Konferencji Parazytologicznych, z udziałem zagranicznych prelegentów. Jej zasługą była udana prestiżowa VII Konferencja Europejskiego Stowarzyszenia Dziekanów Wydziałów Matematyczno-Przyrodniczych (EADS), która odbyła się w 1997 roku we Wrocławiu, oraz Festiwal Nauki Środowiska Wrocławskiego w 1998 roku, który prof. E. Lonc koordynowała w ramach Uniwersytetu Wrocławskiego.

Za działalność organizacyjną została uhonorowana nagrodami Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego (1992, 1995, 1997, 1998) i Złotym Krzyżem Zasługi (1995).

Parku Narodowego.

Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w roku 1988 na UW. na podstawie rozprawy *Polygyny in three temperate forest passerines (with a critical reevaluation of hypotheses for the evolution of polygyny)*.

Z Uniwersytetem Wrocławskim związany jest od 1977 roku po podjęciu pracy w Zakładzie Ekologii Ptaków Instytutu Zoologicznego. Wcześniej był asystentem w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Siedlcach. W 1981 roku został awansowany na stanowisko adiunkta w Zakładzie Ekologii Ptaków, na którym to stanowisku pozostaje po dziś dzień.

Dorobek naukowy profesora obejmuje 130 pozycji, z tego 57 to prace twórcze. Prace oryginalne publikowane były w czasopiśmie ornitologicznych i ekologicznych.

Prof. T. Wesołowski należy do czołówki polskich ekologów i ornitologów. Jego zainteresowania ukierunkowa-

Prof. dr hab.
TOMASZ WESOŁOWSKI
Instytut Zoologiczny

Urodził się 9 września 1950r. w Bydgoszczy. Studia wyższe ukończył na Wydziale Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie w 1973 r. uzyskał tytuł magistra biologii.

Stopień naukowy doktora otrzymał w 1980 r. na Uniwersytecie Wrocławskim na podstawie rozprawy *Zachowanie terytorialne i ekologia populacji świstunki leśnej (Phylloscopus sibilatrix) w warunkach Białowieskiego*

ne są na ekologię, ekologię behawioralną i zagadnienia ewolucyjne. Prowadzi, zainicjowany przez prof. Ludwika Tomiałojcia z UW, przed 25 laty, program badawczy w zakresie ekologii zespołów i wybranych populacji ptaków w warunkach pierwotnego lasu Puszczy Białowiejskiej, a prowadzone z jego udziałem ciągłe i wieloletnie cenzusy składają się na najlepszy w Europie monitoring ornitologiczny, spełniający kryteria Programu Długoterminowych Badań Ekologicznych ILTER.

Ważną pozycję w dorobku naukowym profesora stanowią rozdziały w monumentalnym dziele, jakim jest Europejski Atlas Ptaków Lęgowych (red. Hagemeyer i Blair 1997), w zbiorczym międzynarodowym wydaniu książkowym o *Dynamice liczebności ptaków* (red. Hagemeyer i Verstraël 1994), a także w *Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt* (1992).

Za pracę o powstawaniu (ewolucji) opieki rodzicielskiej u ptaków prof. Wesołowski został nagrodzony przez Ministra Edukacji Narodowej.

Dorobek profesora liczy się w skali międzynarodowej. Część jego prac została opublikowana w renomowanych periodykach naukowych takich jak: "American Na-

turalist", "Journal of Animal Ecology", "Ornis Scandinavica", "Condor", "Ardea", "Ibis", "Oecologia", "Journal of Avian Biology", "Biological Conservation".

Prof. Wesołowski brał udział w wielu międzynarodowych spotkaniach naukowych, na których referował wyniki swych badań. Z ważniejszych można wymienić trzy Międzynarodowe Kongresy Ornitologiczne (w Ottawie, Moskwie i Wiedniu) i dwa Międzynarodowe Kongresy Ekologii Behawioralnej (w Madison – USA i w Uppsali).

Profesor T. Wesołowski jest członkiem Polskiego Towarzystwa Zoologicznego, Polskiego Towarzystwa Ekologicznego, British Ecological Society, Association for the Study of Animal Behaviour, Cooper Ornithological Society i International Ornithological Committee (od 1986). Uczestniczy w Radzie Redakcyjnej "Birds of Western Palaearctic Update" (od 1997) i "Acta Ornithologica" (od 1998). Jest członkiem Rady Naukowej Białowiejskiego Parku Narodowego (od 1991). W 1991 r. zostaje współzałożycielem Ogólnopolskiego Towarzystwa Ochrony Ptaków, którego wiceprezesem jest do dzisiaj. W czasie prezydentury Lecha Wałęsy był członkiem Rady Ekologicznej przy Prezydencie RP.

Prof. dr hab.
RÓŚCISŁAW ŻERELIK
Instytut Historyczny

Urodził się 27 marca 1956r. w Środzie Śląskiej. W latach 1976 – 1980 studiował historię (specjalność archiwistyka) na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 1980 – 1986 pracował w I Oddziale Archiwum Państwowego we Wrocławiu. Od 1 października 1986 r. związany jest z Uniwersytetem Wrocławskim i pracuje w Zakładzie Nauk Pomocniczych Historii i Archiwistyki Instytutu Historycznego, a w 1994r. został mianowany na stanowisko profesora UW.

Pracę doktorską pt. *Dokumenty i kancelarie księząt glogowskich w latach 1250 – 1331* obronił w 1984r. Praca uzyskała nagrodę Ministra Edukacji Narodowej.

Habilitował się w 1990 r. na podstawie pracy *Kancelarie biskupów wrocławskich do 1301 roku*.

Dotychczasowy dorobek naukowy profesora to ponad 160 prac, w tym 13 pozycji zwartych (monografie, edycje źródłowe, katalogi), ponad 100 artykułów i studiów, publikowanych w kraju, Niemczech, Czechach i Ukrainie.

Zainteresowania naukowe profesora koncentrują się wokół nauk pomocniczych historii (głównie dyplomatyki i szeroko pojętej kultury rękopiśmiennej średniowiecza i czasów wczesnonowożytnych, ale także sfragistyki, he-

raldyki, kartografii i geografii historycznej), archiwistyki, źródłoznawstwa, edytorstwa. Dużo prac poświęcił dziejom średniowiecznego Śląska i miast śląskich, wojskowości, dziejom Kościoła. Ostatni nurt badawczy dotyczy stosunków polsko-ukraińskich w XX wieku, mniejszości ukraińskiej w Polsce, emigracji naddnieprzańskiej w Polsce, dziejów Kościołów wschodnich. Badania i prace naukowe Profesora zapewniły mu miejsce w czołowej grupie historyków – mediewistów, znawców dziejów Śląska. Wyniki swoich badań referował na około 60 konferencjach w Polsce i za granicą. Odbýwał też staże naukowe w Niemczech i Ukrainie.

Profesor jest opiekunem Studenckiego Koła Ukrainoznawczego w Uniwersytecie Wrocławskim.

Należy do kilku towarzystw naukowych, m.in. do Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, Wrocławskiego Towarzystwa Miłośników Historii, Dolnośląskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego, Polskiego Towarzystwa Ukrainoznawczego. Jest sekretarzem Sekcji Historii Oddziału PAN.

W czasie pracy w Uniwersytecie Wrocławskim pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. naukowych Instytutu Historycznego (1991 – 1994) i prodziekana ds. dydaktycznych Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych (1994 – 1999). Był członkiem senackich Komisji: Finansowej i Dydaktycznej. Obecnie jest prorektorem ds. studentów w UW, na lata 1999-2002.

Jest laureatem Nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1986) i kilku nagród JM Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego. Odznaczony medalem "Za zasługi dla Archiwistyki".

JEDNO PYTANIE

● **Jak funkcjonują studia dziennikarskie przy filologii polskiej UW, i jakie perspektywy rysują się przed nimi?**

Odpowiada prof. JAN MIODEK, dyrektor Instytutu Filolo-

gii Polskiej.

● Zrodziły się one głównie z inicjatywy prof. Jerzego Jastrzębskiego, pierwszego kierownika Zakładu Dziennikarstwa, jaki powstał w Instytucie Filologii Polskiej

wraz z utworzeniem w nim specjalności dziennikarskiej. Zdobyły przy tym od razu niezwykłą popularność, i to przekraczając granice Dolnego Śląska. Dziś obejmują swym zasięgiem już trzy roczniki studentów stacjonarnych i zaocznych (w sumie około 450 słuchaczy), szefem zaś całego toku dydaktycznego i Zakładu jest obecnie dr hab. Aleksander Woźny.

Funkcjonowanie dziennikarstwa jako specjalności na kierunku filologia polska sprawia, że jest ono w naturalny sposób podporządkowane polonistycznemu profilowi studiów. Wszak jego absolwenci otrzymują dyplom magistra filologii polskiej ze specjalnością dziennikarską. Dlatego – w węższym w stosunku do tradycyjnych studiów polonistycznych zakresie – przechodzą oni kurs historii i teorii literatury oraz nauki o języku, tyle że silnie ukierunkowany na publicystyczne gatunki piśmiennicze oraz na kształcenie sprawności gramatyczno-stylistycznej wypowiedzi. Istotnym, bo zawodowym, dopełnieniem przedmiotów polonistycznych są wykłady i ćwiczenia stricte dziennikarskie, prowadzone głównie przez wrocławskich przedstawicieli tego środowiska, oraz praktyki, jakie studenci odbywają w mass mediach. Trudno tu wreszcie nie wspomnieć o niezwykle atrakcyjnych wi-

zytach, mających zarazem charakter warsztatowy, takich znakomitych postaci jak chociażby Ryszard Kapuściński.

W nowej sytuacji znajdzie się dziennikarstwo wraz z początkiem roku akademickiego 2000/2001 – i to nie tylko dlatego, że przeniesie się do adaptowanego do jego potrzeb budynku przy ul. Pocztowej. Merytorycznie ważniejszy jest fakt przekształcenia go ze specjalności w kierunek studiów – na razie stopnia licencjackiego.

Choć naukowo i dydaktycznie nadal funkcjonujące w ramach Instytutu Filologii Polskiej – tak ewoluujące wrocławskie dziennikarstwo będzie się nieuchronnie “wybijać” na jeszcze bardziej samodzielną jednostkę uniwersytecką, integrującą zarazem przedstawicieli innych dyscyplin – politologów, socjologów, historyków, ekonomistów, prawników (organizacyjnym modelem chyba powinno tu być mające najdłuższą tradycję dziennikarstwo przy Uniwersytecie Warszawskim). To oni, wraz z do tej pory działającą kadrą naukowo-dydaktyczną, stworzą najprawdopodobniej jednostkę naukowo-dydaktyczną o sile wystarczającej do uruchomienia dziennikarskiego kierunku stopnia magisterskiego.

ZAKŁAD OTWARTY

Katedra Językoznawstwa Ogólnego, funkcjonująca przy Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego, od września przestała istnieć. Z dr. hab. Lesławem Cirką, kierownikiem utworzonego w miejsce Katedry Zakładu Językoznawstwa Ogólnego i Porównawczego Instytutu Filologii Germańskiej o przyczynach restrukturyzacji i sytuacji zakładu, rozmawia Paweł Kanturski.

* * *

● **Panie doktorze, niektórzy byliby skłonni mówić o kryzysie we wrocławskim językoznawstwie. Oto znika, wślawiona znakomitymi osiągnięciami i pracą wybitnych fachowców Katedra. W zamian za to otrzymujemy placówkę o randze zakładu w ramach Instytutu Filologii Germańskiej. Dlaczego doszło do takich kontrowersyjnych przemian i czy były one na pewno konieczne?**

● Tak się złożyło, że przypadła mi dość niewdzięczna rola “likwidatora” Katedry... W styczniu tego roku praktycznie przestała istnieć przesłanki do jej funkcjonowania. Przepisy stanowią, że do istnienia jednostki naukowo-dydaktycznej na szczeblu katedry wymagani są dwaj samodzielni pracownicy naukowi z tytułem profesora. Tymczasem prof. Wąsik, kierownik katedry, przeniósł się do UAM w Poznaniu, następnie prof. Furdal zakończył pracę naukową. W styczniu tego roku zakończył pracę w katedrze na własną prośbę (przeniósł się na anglistykę) zasłużony już dla środowiska językoznawczego we Wrocławiu, bardzo dynamiczny, bardzo dobry językoznawca dr Skrzypiec. Zdecydował się opuścić katedrę również dr Wysoczański, przenosząc się na slawistykę. Praktycznie pozostały więc pomieszczenia, biblioteka i pewien deficyt w kasie... Upředzając pańskie pytanie, żadnego skandalu nie było. Po prostu Katedra nigdy nie miała własnych studentów, to zaważyło na powstaniu pewnych słabości finansowych, bowiem jednostki tego typu otrzymują dotacje proporcjonalnie do liczby własnych studentów.

Zresztą tutaj akurat Katedra nie odróżniała się od wielu innych placówek.

● **Zatem likwidacja Katedry była nieunikniona. Domyślam się, że zabieg, którego dokonano, polegający na włączeniu malej i “skazanej na pożarcie” jednostki, jaką była Katedra, do silniejszej, nie jest żadnym novum w polskiej oświacie. Zresztą, doświadczenia zachodnie uczą, że w obrębie dużych jednostek takie małe zakłady mają większą stabilność finansową, a ponadto możliwe jest lepsze wykorzystanie pracy wykładowców i ułatwiony transfer studentów...**

● Tak też się stało. Władze wydziału stanęły przed alternatywą: albo zlikwidować wszystko, rozprowadzając księgozbiór po instytutach i przekazać pomieszczenia historykom, albo znaleźć kogoś, kto pokryje długi i podejmie się remontu, przejmując zarazem dorobek Katedry. Zaproponowano przejęcie pomieszczeń biblioteki polonistom, jednak nie wyrazili oni takiej chęci. Zainteresowani przejęciem pomieszczeń byli natomiast germaniści. Trzeba zauważyć, że jest to największy instytut germanistyczny w Polsce (mamy ponad 1200 studentów, jest to w tej chwili prawdziwy “kombinat” filologiczny). Tak się składa, że w chwili obecnej nasz instytut jest samowystarczalny. Niewielkie nadwyżki finansowe mogą być przeznaczane na remonty i wyposażenie w nowoczesny sprzęt, zakup literatury... Zaopiekowaliśmy się również biblioteką, która liczy blisko dziesięć tysięcy tomów. Oczywiście księgozbiór jest udostępniany na dotychczasowych warunkach, nie tylko studentom germanistyki.

● **Obawiam się jednak, że oblicze nowego zakładu nie będzie już tożsame z katedrą, chociażby dlatego, że odeszła prawie cała dawna kadra naukowa.**

Czy wobec tego można będzie mówić o kontynuowaniu chociaż w części tradycji badawczych byłej katedry, z semiotyką, językoznawstwem porównawczym oraz językoznawstwem ogólnym na czele?

● Tak, to znaczy, chcemy oczywiście kontynuować badania w obszarach którymi zajmowano się w Katedrze. Działalność jakiegokolwiek instytucji naukowej koncentruje się wokół konkretnych projektów i ludzi mających pomysły. W zakładzie pracujemy nad dużym projektem kontrastywnym dotyczącym morfosyntaktyki polskiej i niemieckiej w ujęciu kategorialnym. Za swój największy dotychczasowy sukces uważam pozyskanie nowych partnerów do współpracy: prof. Joachima Ballwega z Instytutu Języka Niemieckiego w Mannheimie, jednego z największych specjalistów w dziedzinie gramatyki kategorialnej, od strony polskiej w projekcie badawczym zgłosiła swój akces dr Mariola Wierzbicka z WSP w Rzeszowie. Dosłownie kilka dni temu powierzono mi kierowanie serią wydawniczą „*Studia Linguistica*”, prowadzoną przez wiele lat przez prof. Wąsika. W tej chwili zakład liczy dwóch pracowników. Ja zajmuję się językoznawstwem tekstowym, natomiast moja współpracowniczka, pani dr Elżbieta Wąsik tzw. językoznawstwem zewnętrznym. Sądzę, że w związku z rozpoczętym projektem proporcje ulegną z czasem przesunięciu w stronę językoznawstwa tekstowego.

● **W określonym przez pana profilu badań mało jest językoznawstwa stricte ogólnego. Rozumiem jednak, że obowiązki dydaktyczne byłej Katedry Językoznawstwa w postaci wykładów z wstępu do językoznawstwa, teorii komunikacji i innych dla studentów filologii są i będą w jakiś sposób realizowane?**

● Chcemy zwrócić się z ofertą dydaktyczną do wszystkich zainteresowanych językoznawstwem ogólnym z propozycją wykładu, nie tylko w języku niemieckim, ale również w języku polskim, przedstawiającego najważniejsze zagadnienia języka. Jednak większość instytutów naszego wydziału ma własnych językoznawców, którzy w ramach swojego pensum godzinowego nauczają języko-

znawstwa w ich obrębie. Kontynuując chlubną tradycję Katedry chcielibyśmy wyjść poza ramy językoznawstwa germańskiego, romańskiego czy angielskiego, w stronę językoznawstwa ogólnego, w stronę semiotyki, w stronę ogólnej teorii komunikacji i sądzę, że jesteśmy do tego dobrze przygotowani. Prowadzimy zresztą wykład pod nazwą „Wstęp do językoznawstwa” dla studentów drugiego roku studiów doktoranckich. W tej chwili w Instytucie Filologii Germańskiej trwa „dyskusja programowa” dotycząca nauczania bloku językoznawczego na germanistyce, i tego, co moglibyśmy również zaoferować za interesowanym spoza instytutu.

● **Istnieje swego rodzaju moda na inwestowanie w rozwój nauk ścisłych, częstokroć użytecznych i przynoszących zysk, jak np. genetyka czy technologie informatyczne. Praktykowanie lingwistyki ogólnej może teoretycznie również przynieść korzyści wymierne, materialne. Wyobrażam sobie, że wasz zakład mógłby wykonywać prace zlecone nad zastosowaniem teorii komunikacji w reklamie czy *public relations*, bądź też współpracować z informatykami. Bierze Pan pod uwagę taką możliwość?**

● Jak pan wie, lingwistyka jest mało „przebojowa”, nie pokazuje swoich wszystkich możliwości. Tak jak pan powiedział, teoria komunikacji jest w stanie odsłonić ogólne mechanizmy oddziaływania językowego. Na pewno językoznawstwo mogłoby zaoferować swoje usługi wielu osobom zwracającym się do nas w celu rozwiązania różnych problemów. Jednak nie eksponowałbym tego „użytkowego” aspektu. Podstawowym zadaniem lingwistyki jest wyjaśnianie związków między mową, a tekstem, badanie języka. Mam to szczęście, że nie odczuwam jakiegось deficytu finansowego i mogę realizować swoją pasję badawczą, w myśl zasady: „chcę wiedzieć”.

● **Zatem życzę Panu i całemu zakładowi powodzenia w pracy w nowej strukturze i dziękuję za rozmowę.**

● Ja również dziękuję.

Profesor Andrzej Morawiecki kończy prace w RG DZIAŁALNOŚĆ W RADZIE GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO VI KADENCJI (1996 – 1999)

Andrzej Morawiecki

Do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego zostałem po raz pierwszy wybrany w r. 1993. VI kadencja Rady (1996 – 1999) była więc drugą trzyletnią kadencją, w której działałem w tym gremium. W tym drugim okresie przewodniczącym Rady Głównej był profesor Andrzej Pelczar (został on ponownie wybrany na przewodniczącego w obecnej, VII kadencji), ja zaś pełniłem funkcję jednego z czterech wiceprzewodniczących Rady. Z tą funkcją związana była działalność w ramach Prezydium Rady Głównej a także – od czasu do czasu – reprezentowanie Rady (w zastępstwie Przewodniczącego) na niektórych posiedzeniach komisji sejmowych, Polskiej Akademii Nauk i

jej Prezydium, Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich oraz kilku innych gremiów. Zasadnicza moja działalność miała jednak miejsce w Sekcji Uniwersytetów RG, Komisji Rozwoju i Organizacji Uczelni RG oraz w Zespole RG d.s. Prawa o Szkolnictwie Wyższym.

Pokrótkę omówię najważniejsze sprawy, w których – jak sądzę – moja działalność przyczyniła się w istotny sposób do wypracowania stanowisk i opinii Rady Głównej.

Zespół d.s. Prawa o Szkolnictwie Wyższym

W poprzedniej, V kadencji Rady byłem przewodniczącym Zespołu d.s. Prawa o Szkolnictwie Wyższym. Pod koniec tamtej kadencji (w r. 1996) Rada Główna opraco-

wała i przyjęła dokument: "Niektóre problemy szkolnictwa wyższego wymagające rozwiązań na drodze nowelizacji uregulowań prawnych", w którym przedstawione zostały kierunki, w jakich powinny pójść zmiany w ustawach dotyczących szkolnictwa wyższego. W styczniu 1997 roku Minister Edukacji Narodowej powołał autorski Zespół Do Spraw Nowelizacji Ustawodawstwa Dotyczącego Szkolnictwa Wyższego pod kierownictwem profesora Jerzego Osiowskiego (byłego przewodniczącego Rady Głównej) z zadaniem opracowania założeń nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Wszedłem w skład tego zespołu, wprawdzie nie jako reprezentant Rady Głównej lecz osoba prywatna (taka bowiem była formuła tworzenia zespołu), tym niemniej moja w nim działalność w sposób oczywisty wywierała wpływ na moje prace w Radzie. Zespół prof. Osiowskiego po przeszło 13 miesiącach intensywniej działalności zakończył prace publikując opracowanie pt.: "Założenia Reformy Prawa o Szkolnictwie Wyższym" – tak zwaną "żółtą książeczkę".

W VI kadencji Rady Głównej byłem członkiem Zespołu RG ds. Prawa o Szkolnictwie Wyższym (przewodniczącym zespołu był prof. Edmund Wittbrodt). Głównym zadaniem Zespołu stało się opiniowanie kolejnych projektów ustawy "Prawo o Szkolnictwie Wyższym".

Niestety, kierownictwo resortu Edukacji Narodowej zdecydowało się w niewielkim tylko stopniu wykorzystać opracowanie zespołu prof. Osiowskiego, zlecając opracowanie projektu nowej ustawy dwóm autorom: prof. Michałowi Seweryńskiemu i prof. Janowi Wojtyśle. Projekt ten spotkał się z wieloma poważnymi zarzutami i był przez Ministerstwo Edukacji Narodowej kilkakrotnie modyfikowany. Rada Główna opiniowała w czerwcu 1999r. kolejną wersję tego projektu i oceniła go negatywnie. Jednym z najpoważniejszych zarzutów było projektowane obniżenie rangi habilitacji (wymóg przedstawienia rozprawy habilitacyjnej tylko w niektórych dyscyplinach), zmiana charakteru tytułu profesora (głównym kryterium przyznania tytułu miały być osiągnięcia dydaktyczne, a nie naukowe) oraz odebranie pozauczelnianym jednostkom naukowym (w tym instytutom PAN) prawa do prowadzenia studiów doktoranckich, przeprowadzania przewodów habilitacyjnych i występowania z wnioskami o nadanie tytułu profesora.

W kolejnej wersji projektu ustawy (z września 1999r.) te i niektóre inne kontrowersyjne propozycje zostały usunięte. Tym niemniej i w tej wersji Rada Główna wykazała poważne braki, a wśród nich: niewłaściwe kryteria podziału wyższych uczelni na zawodowe i "akademickie", nieuzasadnione pomniejszenie roli Rady Głównej oraz brak potrzebnych nowelizacji w ustawie o tytule naukowym i stopniach naukowych.

Prace nad prawem o szkolnictwie wyższym trwają nadal. Obecnie prowadzone są dyskusje pomiędzy przedstawicielami MEN i Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich w sprawie dalszych modyfikacji projektu. W listopadzie br. Rada Główna wydelegowała prof. Wittbrodta i mnie do uczestniczenia w tych obradach na prawach obserwatorów. Rada Główna VII kadencji na swoim pierwszym posiedzeniu w dniu 2 grudnia podtrzymała nasz mandat, mimo że obydwaj przestaliśmy już być członkami Rady.

Komisja Rozwoju i Organizacji Uczelni

Byłem członkiem tej, najbardziej chyba obciążonej pracą Komisji przez obydwie kadencje Rady. Przewodniczył jej prof. Andrzej Hałas (z Politechniki Wrocławskiej).

Duża część jej działalności dotyczyła opiniowania wniosków o utworzenie nowych szkół wyższych (niepaństwowych i państwowych), tworzenie nowych kierunków studiów, rozszerzanie uprawnień szkół nie należących do grupy uczelni w pełni autonomicznych, opiniowanie ich statutów itp. Wspomnę tu o kilku sprawach, w których opiniowaniu odegrałem większą rolę, a które nie miały charakteru rutynowego.

Uniwersytet w Białymstoku. Wiosną 1997 roku Sejm rozpatrywał poselski wniosek o przekształcenie filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku w samodzielny Uniwersytet w Białymstoku. Rada Główna wyraziła zastrzeżenia wobec tego projektu, wskazując że białostocka filia nie całkowicie odpowiada przyjętym kryteriom, jakie musi spełnić uczelnia by nosić nazwę "uniwersytet". Zalecaliśmy by poczekać jeszcze pewien czas, gdy placówka ta powiększy liczbę swoich jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego. Przedstawiłem to stanowisko w Sejmie, który jednakże (kierując się raczej względami politycznymi) zdecydował o utworzeniu tego uniwersytetu.

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie. Wiosną br. Rada Główna pozytywnie zaopiniowała projekt utworzenia uniwersytetu przez połączenie Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Olsztynie, Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie oraz Warmińskiego Instytutu Teologicznego. Rada wskazała jednak na szereg wad projektowanego statutu tej uczelni, w tym niektórych zapisów dotyczących wydziału teologicznego. Rada Główna wyraziła również zastrzeżenia do projektu umowy między Rządem RP a Konferencją Episkopatu Polski w tej sprawie wskazując, że niektóre punkty tej umowy są niezgodne z ustawą o szkolnictwie wyższym.

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Projekt przekształcenia Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a więc uczelni typu wyznaniowego, w państwowy uniwersytet pojawił się w 1998 roku. Rada Główna, opierając się również na opiniach senatów trzech polskich uniwersytetów stwierdziła, że uczelnia ta spełnia kryteria stawiane uniwersytetom, a planowane poszerzenie profilu studiów uzasadnia jej przekształcenie. Jednakże sprawy wprowadzenia odpowiednich zmian w statucie uczelni były przedmiotem ciągłych się dość długo dyskusji. Również projekt umowy między Rządem RP a Konferencją Episkopatu Polski w tej sprawie budził zastrzeżenia Rady Głównej, ze względu na niezgodność pewnych ustaleń z ustawą o szkolnictwie wyższym. Wiele z tych kontrowersyjnych propozycji zostało zmienionych, a nowy uniwersytet rozpoczął w tym roku akademickim swoją działalność.

Państwowe wyższe szkoły zawodowe. W ostatnich dwóch latach zaczęły powstawać państwowe wyższe szkoły zawodowe. Ministerstwo Edukacji Narodowej przygotowało w 1998 roku projekt wzorcowego statutu takich szkół. Rada Główna zaproponowała w nim (a także w przygotowanych na jego podstawie projektach statutów poszczególnych uczelni) szereg zmian, które zostały uwzględnione.

Sekcja Uniwersytetów

Jednym z ustawowych zadań Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego jest określanie minimów programowych dla poszczególnych kierunków studiów. Minima programowe dla kierunków prowadzonych w uniwersytetach były przygotowywane przez Sekcję Uniwersytetów oraz Ko-

misję Dydaktyki RG.

Z racji moich zainteresowań zawodowych byłem koordynatorem prac nad minimum programowym dla kierunku BIOLOGIA, zatwierdzonym wiosną 1998 r. Uczestniczyłem również w dyskusjach nad minimami dla kierunków BIOTECHNOLOGIA (zatwierdzonym w 1999 r.) oraz OCHRONA ŚRODOWISKA (prace nad nim trwają nadal).

Uczestniczyłem także w dyskusjach nad projektem utworzenia nowego kierunku studiów: FILOZOFIA PRZYRODY. Opierając się na opinii pochodzącej z wrocławskiego środowiska uniwersyteckiego przedstawiałem pogląd, iż nie wydaje się celowym tworzenie nowego kierunku, a studia w tej dziedzinie powinny być prowadzone jako specjalność na kierunku FILOZOFIA. Sprawa ta będzie jeszcze przedmiotem obrad w obecnej kadencji Rady Głównej.

Projekt zmian w ustawie o Komitecie Badań Naukowych

Jesienią 1998r. przewodniczący Komitetu Badań Naukowych przedstawił tezy do projektu zmiany ustawy o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych. Rada Główna jako jedyna instytucja zwróciła uwagę, że projekt ten całkowicie odbiega od koncepcji dotychczasowej działalności Komitetu i zmierza do znacznego ograniczenia roli reprezentacji środowiska naukowego w kształtowaniu polityki naukowej kraju. Rada wyraziła pogląd, iż jeśli

obecnie obowiązująca konstytucja wymusza wprowadzenie pewnych zmian, to celowe jest utworzenia Ministerstwa Nauki przy równoczesnej zmianie składu Komitetu, tak by był on całkowicie wybieralnym organem przedstawicielskim środowiska naukowego o rozległych uprawnieniach opiniotwórczych. Należy zauważyć, że pierwsza część tej opinii została uwzględniona – powstało Ministerstwo Nauki, lecz postulowane przez Radę zmiany w samym Komitecie, jak dotychczas, nie nastąpiły.

Wybory do Rady Głównej VII kadencji

Ponieważ nie kandydowałem do Rady Głównej kolejnej kadencji, powierzono mi funkcję przewodniczącego Centralnej Komisji Wyborczej Rady Głównej. Wybory te różniły się od poprzednich m.in. tym, że w ostatnich latach niepomniernie wzrosła liczba małych uczelni, głównie niepaństwowych lecz także i państwowych szkół zawodowych, które uprawnione były do uczestnictwa w wyborach. Stwarzało to szereg problemów, zwłaszcza na etapie wyłaniania elektorów. Jednakże ostateczne wybory członków Rady Głównej w dniu 21 października br. przebiegły sprawnie, przy frekwencji dochodzącej do 90%. Jest mi niezmiernie miło, że w skład nowej Rady Głównej wszedł także pracownik naszej Uczelni profesor Zdzisław Latajka.

Prof. Andrzej Morawiecki jest biologiem, biofizykiem makrocząsteczek, pracuje w Instytucie Mikrobiologii UW.

XX LAT ŻEŃSKIEGO CHÓRU AKADEMICKIEGO UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO "CANTO ARDENTE"

Uroczystym jubileuszowym koncertem, 26 listopada, w Auli Leopoldyńskiej uczelniany Żeński Chór Akademicki "Canto Ardente" prowadzony przez Barbarę Zathey świętował XX-lecie działalności artystycznej. Tego wieczoru wystąpił gościnnie Kameralny Chór Męski "Cantilena" pod dyрекcją Tadeusza Zathey.

Żeński Chór rozpoczął swoją działalność w 1979 roku pod kierunkiem Barbary Zathey. Kontynuowała ona tradycję wcześniejszych zespołów uczelni i Chóru Mieszanego Uniwersytetu, założonego w 1954 roku i kierowanego kolejno przez Mieczysława Matuszczaka, Waldemara Ciesielskiego i Edmunda Kajdasza. Krótko dyrygował Chórem Żeńskim Marek Zborowski, obecny kierownik artystyczny zespołu. Barbara Zathey zachęciła do śpiewania studentki nie tylko Uniwersytetu, ale również innych wrocławskich uczelni.

"Canto Ardente" wystąpił w festiwalach: Oratoryjno-Kantatowym "Wratislavia Cantans", Barbórkowym Chórów Studenckich, "Festiwalu Pieśni o Morzu", uczestniczył również w przeglądach chóralnych w kraju i za granicą, a także uświetniał wystęпами uroczystości w macierzystej uczelni.

Dwadzieścia koncertowych lat pozwoliło Chórowi nawiązać w ramach współpracy kulturalne kontakty z Instytutem Pedagogicznym w Wilnie, Uniwersytetem im. Goethego we Frankfurcie nad Menem i Uniwersytetem dla Obcokrajowców we Włoszech i w Leuven w Belgii. Żeński Chór w ramach współpracy organizuje wspólne koncerty z Kameralnym Chórem Męskim "Cantilena" kierowanym przez prof. Tadeusza Zathey. Repertuar Chóru "Canto Ardente" jest różnorodny, od muzyki dawnej po

współczesną, zarówno a cappella, jak i z akompaniamentem.

W swoim dorobku ma udział w wykonaniu tak znaczących dzieł, jak "Król Roger" K. Szymanowskiego, "Noc Wigilijna" M. Rimskiego-Korsakowa, "IX Symfonia" L. van Beethovena, "Syreny" C. Debussiego.

Chór po latach śpiewania wypracował sobie własny styl wykonawczy. Do repertuaru, który ceni sobie najbardziej należy polska muzyka współczesna, skomponowana przez Stanisława Wiechowicza, Józefa Świdra, Andrzeja Koszewskiego, Lucjana Laprusa, Edwarda Pałasa czy Leszka Wiślockiego. Chórzyści zbierają brawa publiczności za wykonanie opracowań standardów jazzowych i muzyki rozrywkowej, m. in. "Yesterday", "Free at last", "Czarny Kot", "Coral Reef", "Deep River".

Chór "Canto Ardente" jest laureatem wielu nagród i wyróżnień, a wśród nich srebrnego medalu wyśpiewanego w przeglądzie regionalnym i złotego medalu – w finale na Festiwalu Polskiej Pieśni Chóralnej w Katowicach w 1985 roku i 1988 roku.

Nagrodę za najlepszy debiut otrzymał Chór w Ogólnopolskim Przeglądzie Chórów Studenckich "Legnica Cantat" w 1987 roku, a pierwsze miejsce zdobył w Ogólnopolskim Przeglądzie Chórów Studenckich "Academia Cantat" w 1987 roku.

* * *

Barbara Zathey jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej we Wrocławiu w klasie prof. Stanisława Krukowskiego na Wydziale Wychowania Muzycznego, ze specjalizacją prowadzenie zespołów wokально-instrumentalnych. W latach 1966 – 1979 była członkiem

chóru "Cantores Minores Wratislavienses" kierowanego przez Edmunda Kajdasza.

Jubileuszowy koncert Żeńskiego Chóru Akademickiego Uniwersytetu Wrocławskiego

Obecnie oprócz kierowania Chórem Uniwersytetu gra w orkiestrze operowej i jest korepetytorem solistów – śpiewaków w Operze we Wrocławiu.

20 lat w kwiatach "Canto Ardente" i jego dyrygentki Barbary Zathey (na pierwszym planie)

CEURC i CRE połączą się w 2001 roku Z OBRAD KONFEDERACJI KONFERENCJI REKTORÓW UNII EUROPEJSKIEJ (Confederation of European Union Rector's Conferences CEURC), Walencja, 26 – 30 października 1999r.

Konferencja obejmowała posiedzenia, w których uczestniczyli reprezentanci narodowych konferencji rektorów krajów Unii Europejskiej oraz krajów stowarzyszonych.

SPOTKANIE SEKRETARZY GENERALNYCH NARODOWYCH KONFERENCJI REKTORÓW UNII EUROPEJSKIEJ

- Dyskutowano problem udziału najlepszych naukowców w programach ramowych UE. Zaobserwowano, że wśród uczestników programów ramowych UE brak jest często najlepszych specjalistów z danego obszaru badań (choć – wg wstępnych danych – sytuacja w V Programie Ramowym jest lepsza niż w poprzednich programach). Zastanawiano się nad przyczynami tego zjawiska. Jako główną przyczynę uznano nadmierną pracowitość czynności administracyjnych związanych z przygotowaniem projektów.
- Omawiano włączenie edukacji jako tematu najbliższej rundy negocjacji GATT (prowadzonych przez Światową Organizację Handlu – WTO). Jest to pierwszy przypadek potraktowania usług edukacyjnych jako elementu światowego rynku towarów i usług. W dyskusji nad przyczynami i konsekwencjami tego wydarzenia zwrócono uwagę na dynamiczny rozwój nowych instytucji świadczących usługi edukacyjne (szczególnie na rynku amerykańskim), takich jak "uniwersytety związane z firmami" (corporate universities) i "uniwersytetu komercyjne" (for – profit universities).

POSIEDZENIE ZGROMADZENIA PLENARNEGO KONFEDERACJI – CEURC ASSEMBLY

- Dyskusja merytoryczna dotyczyła głównie sposobów realizacji postulatów zawartych w Deklaracji Bolońskiej,

podpisanej 19 czerwca 1999 r. przez ministrów edukacji 30 krajów europejskich, postulującej stworzenie europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego (European Higher Education Space, European area of higher education). Tekst deklaracji dostępny jest m.in. w Internecie pod adresem:

<http://www.unige.ch/cre/activities/Bologna%20Forum/bologna%20declaration.htm>.

- Dyskutowano stworzenie systemu umożliwiającego łatwą porównywalność dyplomów (degrees), m.in. poprzez wprowadzenie dodatkowej dokumentacji uzupełniającej dyplom (Diploma Supplement).
- Omawiano możliwości rozpowszechnienia stosowania systemu punktowego (ECTS) i jego rozszerzenie w kierunku stworzenia możliwości wykorzystania go jako narzędzia akumulacji dorobku studenta uzyskanego w różnych uczelniach, w różnych okresach życia (credit accumulation).
- Rozpatrzono problem współpracy europejskiej w dziedzinie zapewnienia jakości kształcenia, a w szczególności opracowywania porównywalnych kryteriów i procedur oceny jakości kształcenia – rozważana jest koncepcja utworzenia European Quality Assurance Network.

* * *

- 1 września 2001r. zostanie utworzona jedna organizacja reprezentująca uniwersytety europejskie poprzez połączenie CEURC Assembly (Zgromadzenia Plenarnego Konfederacji) i CRE Committee (Komisji Stowarzyszenia Uniwersytetów Europejskich).
- Wiosną roku 2001 odbędzie się wspólna konferencja

obu organizacji w celu realizacji postulatów zawartych w Deklaracji Bolońskiej.

Jako główne tematy konferencji zaproponowano:

- zapewnienie jakości kształcenia, w tym standardy akademickie;
- rozpowszechnienie stosowania i rozszerzenie możliwości wykorzystania systemu punktowego (ECTS);
- badania naukowe jako kluczowe zadania uniwersytetów (temat ten nie był poruszony w Deklaracji Bolońskiej).

Uniwersytet górą DRUŻYNOWY KWARTET SZACHOWY O AKADEMICKIEGO MISTRZA WROCŁAWIA NA ROK 1999

W środę, 24 listopada, w Uniwersytecie Wrocławskim rozegrane zostały zawody sportowe pod nazwą "Drużynowy kwartet szachowy o akademickiego mistrza Wrocławia na 1999 rok".

Uczestniczyły w nich cztery drużyny mające do dyspozycji po dwóch zawodników. Dopuszczono dowolną liczbę zawodników rezerwowych. W zawodach wystąpiło 33 zawodników, w tym 6 kobiet. Kategorie centralne w szachach miało 25 osób, a 7 – okręgowe. 17 osób znajduje się w międzynarodowym rankingu FIDE, 16 w rankingu PZ Szach.

Drużynowym akademickim mistrzem Wrocławia w szachach na rok 1999 została drużyna Uniwersytetu Wrocławskiego, zdobywając 18,5 pkt., wyprzedziła zespół Politechniki Wrocławskiej z 16,5 pkt. Na trzecim miejscu uplasowała się Akademia Ekonomiczna (10 pkt.), a za nią Akademia Medyczna i Akademia Rolnicza (3 pkt.).

Zawodnicy zostali nagrodzeni również indywidualnie, jako że każdy z nich zdobył I miejsce na każdej z szachownic.

Zawody sportowe zaszczylicili swoją obecnością prof. Róścisław Żerelik, prorektor ds. studenckich UW, dr hab. Kazimierz Bieniek, dziekan ds. studenckich Wydziału Budownictwa PWr. oraz sekretarz Dolnośląskiego Związku

Szachowego, Marek Świerczewski, który potwierdził wysoki sportowy poziom zawodów.

W przyjaznej sportowej atmosferze zawodników dopinguwali miłośnicy gry szachowej, a wśród nich Bartosz Konopka, przewodniczący Samorządu Studenckiego UW.

Zwycięska drużyna z prorektorem prof. Róścisławem Żerelikiem i kibicami

Z PRASY ...

Bilans wieku

OBOP ankietował Polaków w sprawie bilansu XX wieku. 42 proc. uznało, że w wieku tym w Polsce wydarzyło się tyle samo dobrego co złego, a najlepsze były lata siedemdziesiąte (56 proc.); obecnie największe powody do zadowolenia ma co piąty badany (20 proc.). Wybitnymi postaciami są Jan Paweł II (71 proc.) i Lech Wałęsa (35 proc.). Powodami do dumy Polaków są: obalenie komunizmu (35 proc.), zmiany systemu politycznego po 1989 roku (22 proc.), wybór papieża Polaka (18 proc.), zmiana systemu gospodarczego po 1989 roku (16 proc.) i wstąpienie do NATO (16 proc.).

Za "Politykę"

Obcokrajowcy

Obecnie w Polsce studiuje ponad 4 tys. studentów zagranicznych. Prawie połowa wybrała kształcenie uniwersyteckie. Medycynę studiuje ponad 800 osób, ponad 500 – na studiach technicznych, 480 – ekonomicznych,

152 – rolniczych, 122 – pedagogicznych, 70 – sportowych i 16 – morskich. Przeważają studenci polskiego pochodzenia z krajów europejskich, ale są też obywatele krajów afrykańskich, azjatyckich i amerykańskich. Większość studentów zagranicznych jest stypendystami swoich rządów, bądź rządu polskiego. Tylko nieliczni – głównie z Europy Zachodniej i Ameryki Północnej – kształcą się za własne pieniądze.

Za "Forum Akademickim"

Polacy zdobywcami nagród w Europejskim Konkursie Prac Młodych Naukowców

We wrześniu 1999 w Salonikach (Grecja) odbyły się finały XI Konkursu Prac Młodych Naukowców Unii Europejskiej. Ze zgłoszonych 3 polskich prac, dwie zostały wyróżnione nagrodami. I nagrodę uzyskał Michał Książkiewicz, 19-letni absolwent LO im. A. Mickiewicza w Poznaniu za pracę poświęconą wykorzystaniu porostów do oceny czystości powietrza. Jako nagrodę dodatkową

przyznano laureatowi staż badawczy na Seszelach. III nagrodę otrzymał Maciej Walczak z Galewic (byłe woj. kaliskie), 19 lat, absolwent LO im. H. Sucharskiego w Kępnie, obecnie student chemii na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu, za pracę prezentującą nową metodę chemicznej syntezy aminoalkilofosforanów nukleozydów, która może być wykorzystana w medycynie. W Konkursie, organizowanym przez Komisję Europejską od 1989 roku, obejmującym nauki ścisłe, przyrodnicze i technikę, mogą uczestniczyć uczniowie szkół średnich i studenci I roku studiów w wieku od 15 do 20 lat. Wymagane jest przedstawienie wyników własnej pracy badawczej. Każdy kraj może przedstawić do finału europejskiego 3 prace wyłonione w konkursach krajowych. W tegorocznych finałach zaprezentowano 57 prac 85 autorów z 29 krajów.

Krajowy Fundusz na rzecz Dzieci, Warszawa
Za "Naukę"

Kariera w nauce

W panelowej dyskusji nt. kariery w nauce, zorganizowanej w ramach III Warszawskiego Festiwalu Nauki przez CUN PAN, uczestniczyli wybitni przedstawiciele nauk biologicznych, humanistycznych, technicznych i nauk o Ziemi. Rozumiejąc pojęcie kariery jako wyjątkowe, uczciwe (w odróżnieniu od karierowiczostwa) zdobywanie przez jednostkę coraz wyższych stanowisk i pozycji społecznej, rozważano kwestie: uwarunkowania kariery naukowej (zdolności, zainteresowania, pracowitość, wytrwałość, odwaga w formułowaniu sądów, rzetelność, dom rodzinny, osoba szefa – mistrza, warsztat), jej mierniki (uznanie, publikacje odpowiedniej rangi, cytowania, nagrody, patenty, wdrożenia, poczucie słuszności obranej drogi), "kroki milowe" (stopnie, tytuły, także szereg zsumowanych mniejszych osiągnięć badawczych, prowadzących do odkrycia), bariery (zwłaszcza niskie płace, co wymusza podejmowanie dodatkowych zajęć). Akcentowano potrzebę tworzenia w Polsce uzdolnionym osobom warunków do podejmowania pracy badawczej oraz stymulowania ich rozwoju naukowego. Zestawiono realia i stereotypy kariery naukowej, uznając – wbrew obiegowym opiniom – że "na nauce" można zarobić, pod warunkiem istnienia odbiorcy pracy naukowej (przemysł, ekspertyzy, instytucje kulturalne i popularyzujące naukę).

Centrum Upowszechniania Nauki PAN, Warszawa
Za "Naukę"

Polacy wśród VIP-ów tysiąclecia

Dziennik "Rzeczpospolita" donosi, że oto ukazała się sporządzona przez "Associated Press" oraz "New York Times" książka "1000 postaci tysiąclecia". Znalazło się w niej jedenaście osób uznanych przez amerykańskich dziennikarzy za Polaków: Mikołaj Kopernik (18 miejsce), Maria Curie-Skłodowska (75), Lech Wałęsa (134), Jan III Sobieski (241), Fryderyk Chopin (424), Joseph Conrad-Korzeniowski (553), Jan Paweł II (627), Bronisław Malinowski (654), Mordechaj Anielewicz (773), Szymon Wiesenthal (945) oraz Józef Piłsudski (947). Miejsce pierwsze wśród VIP-ów mijającego tysiąclecia zajął twórca druku – Johann Gutenberg.

Za "Wieczorem Wrocławia"

Według chronometru

Prawidłowy rozkład dnia

6.00 – obudź się. Organizm w tym czasie wydziela adrenalinę – hormon, który pobudza. Spędza on resztki snu i przygotowuje do nowego dnia (...).

8.00 – zjedz śniadanie. Stare przysłowie mówi, że śniadanie można zjeść samemu, obiadem podzielić się z przyjaciółmi, a kolację oddać wrogowi. Jest w tym dużo prawdy. Rano można jeść do woli, bez obawy o przytycie. Ten posiłek jest najważniejszy, pozwala skumulować energię na cały dzień.

9.00 – zrób coś, co może zboleć. Teraz bez obawy możesz iść do dentysty, czy na badania. Na pewno odczujesz je mniej nieprzyjemnie, niż o innej porze dnia.

10.00 – rusz głową. To najlepsza pora na pracę umysłową. Teraz możesz pisać, czytać lub uczyć się czegoś na pamięć. Twój umysł pracuje na zwiększonych obrotach, przyswajasz znaczne ilości informacji. Zapomnij o alkoholu. Działa on o wiele mocniej, niż w godzinach wieczornych.

12.00 – idź na lunch. Żołądek wydziela teraz soki trawienne, więc jest to najodpowiedniejszy czas na posiłek.

14.00 – odpocznij. O tej godzinie spada zapał do pracy, stajesz się ociężały. Warto zrobić sobie przerwę, bo i tak nic twórczego nie wymyślisz. Trudno jest się skupić na jednej sprawie, jesteś jakby nieobecny myślami. Jeśli masz ochotę, zjedz coś słodkiego, o tej porze tłuszcz się nie odłoży.

16.00 – idź pobiegać. Około 16.00 twoje mięśnie są w najlepszej formie. Wzrasta temperatura ciała. Wraca zdolność logicznego myślenia, możesz więc obliczać wydatki, planować budżet. Właśnie o tej porze powinny się odbywać zebrania w firmach i "burze mózgów".

18.00 – czas na spacer. Twój organizm pracuje teraz znacznie wolniej niż rano. Potrzebujesz więcej tlenu, może więc na tę godzinę zaplanować długą przechadzkę z psem. Unikaj słodkości. Zamiast stać się napędem dla organizmu, odłożą się w fałdach tłuszczu.

20.00 – rozzerwij się. O tej porze może dopaść cię chandra. Nie jest zbyt dobrze, gdy właśnie wtedy będziemy sami. Warto wyjść do przyjaciół.

22.00 – idź spać. Spada temperatura i ciśnienie krwi. Organizm najchętniej by odpoczął. Warto właśnie wtedy położyć się spać. Nie wolno pić kawy, bo tylko niepotrzebnie podniesie ona ciśnienie krwi. Aby nie zasnąć wystarczy zaczerpnąć trochę świeżego powietrza.

24.00 – piękniejsza. Jeśli o tej porze spisz, rano na pewno zbudzisz się piękniejsza. Właśnie teraz skóra i cały organizm regeneruje się najintensywniej.

2.00 – nabierasz sił. O tej porze w czasie snu ładuje się twoja bateria energetyczna na kolejny dzień pracy.

4.00 – organizm się budzi. Sen jest coraz płytszy, organizm po uprzedniej regeneracji zaczyna przygotowywać się na kolejny dzień. Zaczyna spadać poziom melatoniny, nadnercza zaczynają produkować adrenalinę.

Za "Wieczorem Wrocławia"

109. uhonorowanych DOKTORZY HONORIS CAUSA UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO I DATY ICH PROMOCJI DOKTORSKICH

- ◆ prof. WACŁAW SIERPIŃSKI – matematyk (Polska); 22 XI 1948r.
- ◆ prof. SARVEPALLI RADHAKRISHNAN – filozof, polityk, prezydent Indii (Indie); 12 VI 1956r.
- ◆ prof. JAN CZEKANOWSKI – antropolog, etnolog, statystyk, demograf (Polska); 3 VI 1959r.
- ◆ prof. KAZIMIERZ KURATOWSKI – matematyk (Polska); 10 X 1959r.
- ◆ prof. STANISŁAW KULCZYŃSKI – biolog, botanik, działacz polityczny (Polska); 10 X 1963r.
- ◆ prof. MISTISŁAW WSIEWOŁODOWICZ KIELDYSZ – matematyk, mechanik, aerohydrodynamik (ZSSR); 29 X 1964r.
- ◆ prof. BOHDAN WINIARSKI – prawnik (Polska); 22 IV 1965r.
- ◆ ADAM RAPACKI – ekonomista, polityk, (Polska); 22 XI 1965r.
- ◆ prof. JOSEF MAČUREK – historyk (Czechosłowacja); 22 XI 1965r.
- ◆ prof. WIKTOR IWANOWICZ SPICYN – chemik (ZSRR); 22 XI 1965r.
- ◆ prof. HUGO STEINHAUS – matematyk (Polska); 22 XI 1965r.
- ◆ prof. KAZIMIERZ TYMIENIECKI – historyk (Polska); 22 XI 1965r.
- ◆ prof. JAN WASILKOWSKI – prawnik (Polska); 22 XI 1965r.
- ◆ prof. JEAN DRESCH – geograf, geomorfolog (Francja); 1 X 1966r.
- ◆ prof. RICHARD FOSTER FLINT – geolog, geomorfolog (USA); 1 X 1966r.
- ◆ prof. WOJCIECH SYLWESTER RUBINOWICZ – fizyk teoretyk (Polska); 9 IV 1970r.
- ◆ prof. PAUL NOWOTNY – historyk, działacz polityczny (Niemcy); 14 XI 1970r.
- ◆ prof. WŁADYSŁAW ŚLEBODZIŃSKI – matematyk (Polska); 14 XI 1970r.
- ◆ prof. WŁODZIMIERZ TRZEBIATOWSKI – chemik (Polska); 14 XI 1970r.
- ◆ prof. THEODOR MARTINEC – biolog, mikrobiolog (Czechosłowacja); 14 XI 1970r.
- ◆ prof. WIKTOR BROSS – chirurg (Polska); 2 X 1971r.
- ◆ prof. PIOTR LEONIDOWICZ KAPICA – fizyk, laureat nagrody Nobla (ZSSR); 10 IV 1972r.
- ◆ prof. NIKOŁAJ NIKOŁAJEWICZ BOGOLUBOW – fizyk teoretyk, matematyk (ZSSR); 26 IV 1972r.
- ◆ prof. KONSTANTY BORYSOWICZ JACYMIRSKIJ – chemik (ZSSR); 15 XI 1972r.
- ◆ prof. JULIAN KRZYŻANOWSKI – historyk literatury (Polska); 14 III 1973r.
- ◆ prof. EDWARD MARCZEWSKI – matematyk (Polska); 8 V 1973r.
- ◆ prof. JOSIP HAMM – filolog, sławista (Jugosławia); 1 IX 1973r.
- ◆ prof. BŁAŻE KONESKI – językoznawca, historyk literatury, poeta (Macedonia); 1 IX 1973r.
- ◆ prof. WŁADYSŁAW OPEŁCHOWSKI – fizyk (Polska); 28 IX 1973r.
- ◆ prof. CHEN NING YANG – fizyk (USA); 13 V 1974r.
- ◆ prof. JOHN SAMPSON TOLL – fizyk (USA); 9 VI 1975r.
- ◆ prof. CORNELIUS DE JAGER – astronom (Holandia); 1 X 1975r.
- ◆ prof. NIKOŁAJ WASILEWICZ BIEŁOW – krystalograf (ZSRR); 1 X 1975r.
- ◆ ANDREJ BORYSOWICZ SEWERNYJ – astrofizyk (ZSSR); 1 X 1975r.
- ◆ prof. KAZIMIERZ SEMBRAT – zoolog (Polska); 1 X 1975r.
- ◆ prof. HENRYK TEISSEYRE – geolog (Polska); 1 X 1975r.
- ◆ prof. HENRYK JABŁŃSKI – historyk, działacz polityczny (Polska); 2 X 1975r.
- ◆ prof. ZDZISŁAW ŻYGULSKI – historyk literatury, germanista (Polska); 1 X 1975r. – promocja nie odbyła się ze względu na stan zdrowia doktoranta (zmarł 22 X 1975r.)
- ◆ prof. PIOTR SŁONIMSKI – biochemik, genetyk (Polska); 28 II 1976r.
- ◆ prof. GUNNAR JACOBSSON – sławista (Szwecja); 1 IX 1976r.
- ◆ prof. NIKOŁAJ NIKOŁAJEWICZ SIEMIONOW – fizykochemik (ZSSR); 23 IV 1977r.
- ◆ prof. JAN GWIAZDOMORSKI – prawnik (Polska); 14 V 1977r.
- ◆ prof. STEFAN INGLÖT – historyk (Polska); 17 IX 1977r.
- ◆ prof. JOSEF SCHLEIFSTEIN – historyk, politolog, działacz polityczny (Niemcy); 10 IV 1979r.
- ◆ prof. MANSEL MORRIS DAVIES – fizykochemik (Wielka Brytania); 17 XI 1979r.
- ◆ prof. BOGUSŁAWA JEŻOWSKA-TRZEBIATOWSKA – fizykochemik (Polska); 17 XII 1980r.
- ◆ prof. PAWEŁ NANTKA-NAMIRSKI – chemik (Polska); 17 XII 1980r.
- ◆ prof. JACQUES VOISINE – literaturoznawca (Francja); 10 III 1981r.
- ◆ prof. WIKTOR STEFFEN – filolog klasyczny (Polska); 14 V 1981r.
- ◆ prof. PIERRE-FRANÇOIS GONIDEC – prawnik (Francja); 14 V 1981r.
- ◆ prof. WACŁAW STEFAN SZUBERT – prawnik (Polska); 14 V 1981r.
- ◆ prof. SYLWESTER ZAWADZKI – prawnik (Polska); 14 V 1981r.
- ◆ prof. ABDUS SALAM – fizyk (Pakistan); 28 V 1981r.
- ◆ prof. KAZIMIERZ SMULIKOWSKI – geolog (Polska); 23 VI 1982r.
- ◆ JULIUSZ WIKTOR GOMULICKI – pisarz, historyk literatury, edytor, bibliofil, varsavianista (Polska); 19 V 1983r.
- ◆ prof. WILLIAM JAMES ORVILLE-THOMAS – chemik (Wielka Brytania); 19 X 1983r.
- ◆ prof. HUGON KOWARZYK – lekarz, fizjopatolog (Polska); 7 XII 1983r.
- ◆ prof. HENRYK MICHAŁ BARYCZ – historyk oświaty i nauki (Polska); 9 XI 1984r.
- ◆ prof. KAROL GÓRSKI – historyk (Polska); 18 IV 1985r.
- ◆ prof. ALFRED JAHN – geograf, badacz i podróżnik

polarny (Polska); 22 IV 1985r.

- ◆ prof. HENRYK WERESZYCKI – historyk (Polska); 18 VI 1985r.
- ◆ prof. TADEUSZ LEWICKI – orientalista, arabista (Polska); 23 IV 1986r.
- ◆ prof. LUDWIK BAR – prawnik (Polska); 6 XI 1986r.
- ◆ prof. KAROL STARMACH – botanik, hydrobiolog, ichtiolog (Polska); 13 XI 1987r.
- ◆ prof. JINDŘICH ŠTELCL – geolog (Czechosłowacja); 13 XI 1987r.
- ◆ prof. KLAUS STERN – prawnik (Niemcy); 13 XI 1987r.
- ◆ EDMUND JAN OSMANČYK – publicysta, działacz polityczny (Polska); 6 V 1988r.
- ◆ prof. WITOLD ŚWIDA – prawnik (Polska); 20 XII 1988r.
- ◆ dr HEINRICH PFEIFFER – Sekretarz Generalny Fundacji im. Alexandra von Humboldta (Niemcy); 13 IV 1989r.
- ◆ prof. CHINTAMANI NAGESA RAMACHANDRA RAO – chemik (Indie); 31 V 1989r.
- ◆ prof. WŁADYSŁAW JERZY KUNICKI-GOLDFINGER – mikrobiolog (Polska); 11 XI 1989r.
- ◆ prof. JAN RZEWUSKI – fizyk (Polska); 15 XI 1989r.
- ◆ prof. SANTE GRACIOTTI – historyk literatury, slawista, polonista (Włochy); 15 XI 1989r.
- ◆ prof. HENRI BÉHAR – literaturoznawca (Francja); 15 V 1990r.
- ◆ prof. ALODIA KAWECKA-GRYCZOWA – historyk książki (Polska) 15 V 1990r. – promocja nie odbyła się; dyplom został wręczony przez promotora na kilkanaście dni przed śmiercią w Warszawie
- ◆ prof. KAROLINA LANCKORONSKA – historyk, historyk sztuki (Polska); 24 V 1990r.
- ◆ prof. ALFONS KŁAFKOWSKI – prawnik (Polska); 4 IV 1991r.
- ◆ prof. DJORDJE ŽIVANOVIĆ – slawista, polonista (Jugosławia); 19 IX 1990r.
- ◆ JERZY GROTOWSKI – reżyser, teoretyk teatru, pedagog (Polska); 10 IV 1991r.
- ◆ RYSZARD KACZOROWSKI – działacz społeczny i polityczny, b. prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie (Anglia); 22 V 1991r.
- ◆ ERIC MAURICE JOON – manager, pisarz i poeta (Holandia); 22 V 1991r.
- ◆ prof. HANS GERT ROLOFF – literaturoznawca (Niemcy); 22 V 1991r.
- ◆ prof. TYMON TERLECKI – historyk literatury, teatro-

log (Wielka Brytania); 3 VI 1991r.

- ◆ TADEUSZ RÓŻEWICZ – poeta, dramatopisarz, prozaik (Polska); 7 X 1991r.
- ◆ prof. GÜNTHER KAISER – prawnik (Niemcy); 15 XI 1991r.
- ◆ prof. HANS ROTHE – filolog, slawista (Niemcy); 15 XI 1991r.
- ◆ prof. HERMAN THEODOR FELIKS WIELAND – chemik (Niemcy); 15 XI 1991r.
- ◆ prof. JÓZEF ANDRZEJ GIEROWSKI – historyk (Polska); 8 V 1992r.
- ◆ VACLAV HAVEL – dramatopisarz, eseista, prezydent Czech (Czechy); 21 XII 1992r.
- ◆ prof. ANDRZEJ MYCIELSKI – prawnik (Polska); 28 V 1993r.
- ◆ prof. JÓZEF WOLSKI – historyk (Polska); 9 VI 1993r.
- ◆ prof. PETRUS GLJSBERTUS JACOBUS VAN STERKENBURG – językoznawca niderlandzki (Holandia); 9 VI 1993r.
- ◆ prof. DANIEL BEAUVOIS – filolog (Francja); 15 XI 1993r.
- ◆ prof. LEONARD CULHANE – astronom (Wielka Brytania); 15 XI 1993r.
- ◆ prof. ZBIGNIEW ANDRZEJ PEŁCZYŃSKI – filozof (Wielka Brytania); 15 XI 1993r.
- ◆ prof. PIOTR WANDYCZ – historyk (USA); 15 XI 1993r.
- ◆ prof. KNUT IPSEN – prawnik (Niemcy); 15 XI 1994r.
- ◆ HELMUTH BECKER – polityk (Niemcy); 4 V 1995r.
- ◆ prof. BOGDAN ZAKRZEWSKI – filolog (Polska); 15 XI 1995r.
- ◆ prof. HANS GEORG GADAMER – filozof (Niemcy); 12 II 1996r.
- ◆ prof. HANS F. ZACHER – prawnik (Niemcy); 28 II 1996r.
- ◆ prof. MARCEL JANSSENS – literaturoznawca (Belgia); 28 II 1996r.
- ◆ WŁADYSŁAW BARTOSZEWSKI – polityk (Polska); 11 XII 1996r.
- ◆ prof. ACHIM MÜLLER – chemik (Niemcy); 15 XI 1997r.
- ◆ prof. ROMAN HERZOG – prawnik, b. prezydent Niemiec (Niemcy); 17 II 1998r.
- ◆ JERZY GIEDROYC – publicysta (Francja); 18 V 1998r.
- ◆ prof. FRIEDRICH CHRISTIAN SCHROEDER – prawnik (Niemcy); 29 IV 1999r.
- ◆ JAN NOWAK-JEZIORANSKI – publicysta (USA); 14 VI 1999r.
- ◆ prof. GERARD LABUDA – historyk (Polska); 15 IX 1999r.

Apdżie Gustaw Helburg-Grodeni

STUDENCI W UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM W ROKU AKADEMICKIM 1999/2000

LICZBA KANDYDATÓW I PRZYJĘTYCH NA STUDIA W ROKU AKADEMICKIM 1999/2000

studia dzienne	kandydatów	– 13 921	Razem kandydatów	– 24 385
	przyjętych	– 4 298	Razem przyjętych	– 13 213
studia zaoczne	kandydatów	– 8 825		
	przyjętych	– 7 436		
studia wieczorowe	kandydatów	– 1 639		
	przyjętych	– 1 439		

LICZBA STUDENTÓW W UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM

Kierunek studiów	Studia		
	dzienne	zaoczne	wieczorowe
Wydział Filologiczny			
bibliotekoznawstwo	208	230	-
filologia polska	1243	696	-
filologia	2006	256	1093
Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych			
archeologia	215	-	-
etnologia	159	-	-
historia	620	732	391
historia sztuki	172	-	141
kulturoznawstwo	219	144	-
pedagogika	717	1201	-
psychologia	302	-	366
Wydział Fizyki i Astronomii			
astronomia	72	-	-
fizyka	432	45	-
Wydział Prawa i Administracji			
administracja	934	6363	-
ekonomia	112	492	-
prawo	1887	6579	923
Wydział Nauk Przyrodniczych			
biologia	606	213	-
biotechnologia	189	-	-
geografia	413	304	-
geologia	285	188	-
ochrona środowiska	260	115	-
Wydział Nauk Społecznych			
filozofia	265	613	-
politologia	660	900	-
socjologia	438	1242	-
stosunki międzynarodowe	129	317	-
Wydział Chemii			
chemia	906	171	-
Wydział Matematyki i Informatyki			
informatyka	368	-	-
matematyka	892	261	-
RAZEM	14711	21062	2914

wg stanu na dzień 1 października 1999r.

OGŁOSZENIE W SPRAWIE ZNIŻEK KOLEJOWYCH

Uprzejmie informujemy, że będą wykupione zniżki kolejowe na 2000r., uprawniające do 50 proc. ulgi na przejazdy we wszystkich pociągach w klasie dowolnej.

Cena jednej zniżki wynosi 225 zł, z czego pracownik będzie płacił **100 zł**. Kwota ta może być potrącona, za zgodą pracownika, z poborów w pięciu ratach.

Zainteresowani mogą już składać zdjęcia w Dziale Kadr.

Uwaga!

Osoby, które chcą odebrać legitymację przed 1 stycznia 2000r., muszą dostarczyć fotografię do końca dnia, **28 grudnia** br., ponieważ w dniach 30 i 31 grudnia br. nie będzie możliwości korzystania z systemu kadrowego i w związku z tym drukowania legitymacji.

Informacje w powyższej sprawie można uzyskać pod numerem **tel. 3402-715** w Dziale Kadr.

**TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ POLONISTYKI WROCŁAWSKIEJ I INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ
UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO ZAPRASZAJĄ NA
SPOTKANIA W "NEHRINGU"**

**(POPULARNONAUKOWE WYKŁADY POLONISTYCZNE
W ROKU AKADEMICKIM 1999/2000. CYKL ÓSMY)**

• 16 stycznia 2000
prof. Irena KAMIŃSKA-SZMAJ
Humor w języku polityki

• 6 lutego 2000
prof. Anna DĄBROWSKA
Tradycje nauczania języka polskiego jako obcego

• 5 marca 2000
Prof. Wojciech GŁOWALA
O autorytetach dzisiejszego historyka literatury

• 26 marca 2000
prof. Stanisław BEREŚ
Literatura w perspektywie mediów

• 16 kwietnia 2000
dr Dorota HECK
Kryzys idei uniwersytetu

• 14 maja 2000
dr Maria PEISERT
O agresji językowej

• 4 czerwca 2000
dr Alicja NOWAKOWSKA
"Ogród polskiej mowy" – nazwy roślin w języku polskim

Sala im. Władysława Nehringa
Instytut Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, pl. Nankiera 15, godz. 11.00 Wstęp wolny

PRZYGOTOWANIA DO PR 2000 W UNIWERSYTECIE WROCŁAWSKIM

Charakterystyka problemu roku 2000

Problem roku 2000 (PR2000) jest związany z możliwością nieprawidłowej pracy urządzeń i programów, nie przygotowanych do przejścia z daty 31 grudnia 1999 roku na datę 1 stycznia 2000 roku. Wadliwe działanie urządzeń i programów może w efekcie spowodować różnorodne problemy w funkcjonowaniu poszczególnych instytucji, a nawet sparaliżować ich pracę.

Poniższe zestawienie wymienia tylko część możliwych do przewidzenia zagrożeń:

- okresowe wyłączenia dostaw energii elektrycznej;
- wadliwa praca urządzeń alarmowych;
- wadliwa praca urządzeń sterowanych elektronicznie (central telefonicznych, aparatury laboratoryjnej itp.);
- pojawienie się wirusów komputerowych symulujących PR2000;
- błędna praca programów nie uzupełnionych łątami dostarczonymi przez producentów;
- błędna praca programów pochodzących od firm nie dających gwarancji ich poprawnego działania;
- zakłócenia procesu dydaktycznego wywołane wadliwą pracą komputerów i sieci.

Podjęte działania oraz opracowywane plany i harmonogramy mają na celu zminimalizować ryzyko wystąpienia potencjalnych zagrożeń.

Działania podjęte do 6 grudnia w administracji centralnej

- ♦ działania stałe - uzupełnianie przez administratorów systemów Novell i AIX pracujących dla administracji centralnej łątami dostarczonymi przez producentów;
- ♦ od 1997 roku - poprawienie przez PKAU kodu programów dla administracji centralnej i dziekanatów pod kątem zgodności z rokiem 2000. Poprawiono wszystkie programy z wyjątkiem jednego, dla którego nie jest dostępny kod źródłowy. Użytkowano certyfikaty od zewnętrznych producentów oprogramowania dedykowanego;
- ♦ od marca do listopada - test wszystkich komputerów w administracji centralnej na zgodność z rokiem 2000: wykryto jednostki nie spełniające wymogów, wytypowano spośród nich te, które muszą zostać wymienione na nowe oraz te, w których

data może zostać przedstawiona ręcznie po 31 grudnia;

- ♦ koniec października - pismo Dyrektora MLaSKiO, mgr inż. Mariusza Jędryki skierowane do poszczególnych wydziałów z ankietą badającą stan przygotowań do roku 2000;

- ♦ 6 grudnia — pismo Dyrektora MLaSKiO do poszczególnych jednostek z prośbą o dostarczenie do 13 grudnia informacji o stanie przygotowań do roku 2000;

- ♦ 6 grudnia — pismo przewodnie Prorektora ds. Badań Naukowych i Współpracy z Zagranicą, prof. dr hab. Józefa Juliana Ziółkowskiego z zaleceniem przeprowadzenia stosownych działań zapobiegawczych w poszczególnych jednostkach.

Propozycje działań dla całej uczelni

Działania profilaktyczne

- do grudnia - poszczególne jednostki powinny być już po testach oprogramowania i sprzętu (w tym serwerów i sieci komputerowej);

- do 10 grudnia - na uczelnianym serwerze ftp i serwisie internetowym <http://www.uni.wroc.pl/2000/> pojawią się niezbędne informacje i programy testujące oraz łąty pozwalające zminimalizować ryzyko związane z rokiem 2000: należy je ściągnąć i zainstalować przed końcem grudnia;

- do 24 grudnia — jednostki powinny przeprowadzić kontrolę antywirusową pod nadzorem lokalnych administratorów, a po kontroli ograniczyć dostęp do Internetu, w tym poczty elektronicznej;

- od grudnia do stycznia — użytkownicy powinni zachować szczególną ostrożność w korzystaniu z Internetu i poczty, w szczególności listów z załącznikami;

- od grudnia do stycznia — administratorzy sieci lokalnych powinni stosować ciągłą kontrolę antywirusową; co najmniej do połowy stycznia;

ponadto:

- administratorzy sieci lokalnych powinni wykonać składowanie zawartości dysków sieciowych na zewnętrzne nośniki;
- osoby odpowiedzialne powinny zwrócić szczególną uwagę na przetestowanie i zabezpieczenie stanowisk na których występuje sterowanie elektroniczne aparaturą badawczą i doświadczalną, w miarę możliwości w okresie od 31 grudnia do 1 stycznia stanowiska te powinny być wyłączone lub objęte szcze-

gólnym nadzorem;

- zaleca się uzyskać od firm nadzorujących pracę urządzeń alarmowych zainstalowanych na uczelni opinii na temat zachowania się tych urządzeń na przełomie roku;
- zaleca się przetestować elektronicznie sterowane centrale telefoniczne należące do uczelni.

Plan awaryjny

- zaleca się przygotować niezależne stanowiska z odpowiednim oprogramowaniem tam, gdzie jest to konieczne;
- zaleca się zabezpieczyć jednostki na wypadek braku możliwości korzystania z komputerów przez kilka dni;
- zaleca się dokonać oceny konsekwencji ewentualnych awarii dla procesu dydaktycznego;
- zaleca się ustalić sposób zabezpieczenia pomieszczeń chronionych alarmami na wypadek awarii urządzeń lub przerw w dopływie prądu;
- zaleca się zaplanować sposoby zabezpieczenia urządzeń i aparatury na wypadek dłuższych przerw w dostawach prądu.

Osoby do kontaktu

- ◆ W kwestiach związanych z nieprawidłowym działaniem sieci lokalnych — administratorzy sieci lokalnych.
- ◆ W kwestiach związanych z nieprawidłową pracą serwera szermierz — Konrad Żak (tel. 320-14-16).

Harmonogram działań dla administracji centralnej i dziekanatów

Działania profilaktyczne

- ◆ do 10 grudnia — przygotowanie informacji dla wszystkich działów administracji centralnej i dziekanatów z przygotowaniem merytorycznym do działań 21-22 i 29 grudnia, składowania danych oraz przeprowadzenia testów 3 stycznia;
- ◆ do 15 grudnia — przesłanie na wydziały informacji o zmianie zasad działania administracji w okresie od 30 grudnia do 3 stycznia;
- ◆ 21 i 22 grudnia — kompleksowa kontrola antywirusowa dysków lokalnych na wszystkich stanowiskach komputerowych oraz całej sieci łącznie z dyskami serwerów (140 stanowisk i 4 serwery);
- ◆ od 21 grudnia do 15 stycznia — zakaz używania dyskietek, pracy w Internecie i korzystania z poczty elektronicznej na większości stanowisk z wyjątkiem wyznaczonych, podlegających stałej kontroli antywirusowej;
- ◆ 29 grudnia — zakończenie pracy na stanowiskach komputerowych o 15.30;
- ◆ od 29 grudnia, godz. 15.30 do 3 stycznia — zakaz wczytywania i przetwarzania danych;
- ◆ 30, 31 grudnia — przegranie zawartości dysków sieciowych, w tym baz danych, na nośniki zewnętrzne (użytkowni-

kom zaleca się przeprowadzenie analogicznej operacji dla danych zgromadzonych na dyskach lokalnych);

- ◆ 31 grudnia — wyłączenie serwerów;
- ◆ 2 stycznia — uruchomienie serwerów i sieci komputerowej w celu przeprowadzenia testów (w dziekanatach operacje te przeprowadzają administratorzy sieci lokalnych);
- ◆ 3 stycznia — uruchomienie systemów na danych kontrolnych na wyznaczonych stanowiskach; podjęcie pełnej pracy po pozytywnej ocenie działania systemów na danych kontrolnych;
- ◆ 3 stycznia — wprowadzenie prawidłowej daty na stanowiskach wymagających takiej interwencji;
- ◆ 14 stycznia — kompleksowa kontrola antywirusowa i odwirusowanie poczty oczekującej;
- ◆ 15 stycznia — przywrócenie pełnego dostępu do Internetu.

Plan awaryjny

- ◆ do 23 grudnia — przygotowanie na płytach CD-ROM kopii awaryjnych kluczowych systemów dedykowanych, pozwalające w razie potrzeby na awaryjne uruchomienie tych systemów na indywidualnych stanowiskach;
- ◆ do 28 grudnia — wytypowanie stanowisk indywidualnych awaryjnych i przeprowadzenie stosownych testów;
- grudzień — wyprowadzenie na papier danych niezbędnych do wykonywania podstawowych obowiązków przez działy prowadzące ciągłą działalność.

Osoby do kontaktu

- ◆ W kwestiach związanych z nieprawidłowym działaniem sieci administracji centralnej — Tomasz Antczak i Tomasz Łuczak (tel. 3402-648).
- ◆ W kwestiach związanych z nieprawidłowym działaniem programów w administracji centralnej — Grażyna Hardt-Olejniczak (tel. 3402-856).
- ◆ W kwestiach związanych z nieprawidłowym działaniem sieci w dziekanatach — administratorzy sieci lokalnych.

* * *

Harmonogram dla administracji centralnej i dziekanatów oraz propozycję działań dla uczelni opracowała mgr Grażyna Hardt-Olejniczak, Kierownik PKAU (przy współpracy pracowników MLaSKiO).

W razie wątpliwości z pytaniami należy się zwracać do:

Dyrektora MLaSKiO, mgr inż. Mariusza Jędryki

mailto: maje@adm.uni.wroc.pl

tel. 3402-950

Kierownika Pracowni Komputeryzacji Administracji Uczelni, mgr Grażyny Hardt-Olejniczak

mailto: gha@adm.uni.wroc.pl

tel. 3402-856

KALEJDOSKOP NAUKI

Mózg Einsteina

• Odkrycie dr Sandry Witelson z Uniwersytetu McMaster z Ontario, że mózg Einsteina odznaczał się jednak pewnymi osobliwymi cechami, które musiały być wrodzone, przyjęty został z ulgą przez wielu młodych ludzi, którym rodzice i nauczyciele usiłują wmówić, iż mogą zostać Einsteinami, jeśli tylko będą się dużo uczyć. Uczeń zastanawia się obecnie, kosztem jakich innych uzdolnień czy umiejętności Einstein rozwinął swój geniusz matematyczny. Jedną z teorii głosi, że miał szczególnie słabo rozwiniętą część mózgu, która mówi nam, kiedy nadszedł czas, by pójść do fryzjera. Nie mówiąc już o tym, że jak twierdziła jego mama, mały Albert nie nauczył się mówić aż do trzeciego roku życia.

Charyzmatyczne geny

• Uczeń kanadyjski z uniwersytetów Zachodniego Ontario i Brytyjskiego Kolumbii zakończył niedawno pierwszy etap badań w dziedzinie genetyki wodzostwa, które potwierdziły dobrze znany monarchom fakt, że zdolności przywódcze są wyraźnie dziedziczne. Badacze wyróżnili dwa modele przywódców — jeden to ludzie obdarzeni wodzostwem "transformacyjnym", o dużej sile przekonywania i inspiracji, zaś drudzy reprezentują przywódców "transakcyjnych", co oznacza po prostu, iż swój polityczny sukces zawdzięczają hojnie rozdawanym wyborczym obietnicom. Podczas kiedy wodzostwo transakcyjne jest stosunkowo łatwe do opanowania dla przeciętnie inteligentnego człowieka, przywódca transformacyjnym trzeba się uro-

dzić.

Hormony pamięci

• Do niedawna powszechne było przekonanie, że utrata pamięci z wiekiem jest naturalnym przejawem procesu starzenia. Okazuje się, że nie zawsze. Nowe badanie przeprowadzone przez uczonych w Oregon Health Sciences University wykazały, że pamięć 80-letnich starszków poprawiała się znacznie, kiedy podawali im testosteron — męski hormon płciowy. Jak twierdzi Jeri Janowski, jedna z uczestniczących w projekcie badaczek, tzw. świeża pamięć jej pacjentów osiągała poziom właściwy ludziom o połowę młodszym. Byli oni, na przykład, zdolni bez trudu przypomnieć sobie imiona i numery telefonów niedawno poznanych osób.

Kawa dobra na kamienie

• Szukajcie a znajdziecie. Kawa, jak większość płynów, których spożycie dostarcza konsumentom przyjemnych doznań, uchodzi powszechnie wśród medycznie uświadomionych ludzi za jedną z trucizn przybliżających (obok soli, masła i cukru) zagładę ludzkości. Ma ona jednak pewne korzystne działanie medyczne. Jak doniósł właśnie zespół uczonych z Harvard School of Public Health w Bostonie w szacownym czasopiśmie "JAMA" (Journal of the American Medical Association), mężczyźni wypijający dwa do trzech kubków kawy dziennie zmniejszają ryzyko wyhodowania kamieni żółciowych o 30-40 %. Ci, którzy piją cztery lub więcej, twierdzi szef zespołu dr

Walter Willett, redukują tę groźbę o połowę. Badania powtórzone teraz zostaną na kobietach, które też przecież piją kawę.

Pleć mózgu

● Ruben C. Gur, neurofizjolog z Uniwersytetu Stanu Pensylwania, ogłosił w majowym numerze "Journal of Neuroscience" swe odkrycie, które rzuca światło na odwieczną i kontrowersyjną kwestię – dlaczego kobiety myślą inaczej niż mężczyźni. Używając najnowszych metod skanowania mózgu, wykazał mianowicie, że mózgi kobiet zawierają wyższą proporcję tzw. szarej materii zbudowanej z rdzeni komórek nerwowych oraz dendrytów, natomiast w mózgach mężczyzn jest stosunkowo więcej materii białej, utworzonej przez aksony. Ponieważ aksony służą do komunikacji pomiędzy odległymi neuronami, zaś dendryty łączą komórki nerwowe znajdujące się blisko siebie, powiedzieć można, że kobiety myślą bardziej lokalnie, a mężczyźni bardziej globalnie.

Smutni myślą gorzej

● Nowe badania naukowe potwierdziły to, co intuicyjnie zawsze здавало się oczywiste – nasza zdolność do racjonalnego myślenia obniża się, gdy przeżywamy smutek lub depresję. Zdaniem dr Helen Mayberg z Centrum Geriatrycznego Baycrest w Toronto, dzieje się tak dlatego, że te negatywne emocje powodują zwiększenie dopływu krwi do prymitywnego układu limbicznego w naszym mózgu, a przez to zmniejszają jej ilość do kory mózgowej.

Mózg liczy "na oko"

● Okazuje się, że w powiedzeniu "ocenić coś na oko" kryje się głęboka neurofizjologiczna prawda. Grupa badaczy pod kierunkiem Stanislava Deheane z Centrum Inserm pod Paryżem i Elizabeth Spelke z MIT odkryła, że zadania matematyczne wykonywane mogą być w dwu różnych obszarach mózgu. Gdy dokonujemy precyzyjnych obliczeń, wykorzystujemy do tego celu lewy płat mózgu, związany także z kontrolą mowy; kiedy natomiast przeprowadzamy jedynie przybliżone szacowanie, używamy prawego płata ciemieniowego, który jest też odpowiedzialny za przetwarzanie informacji wzrokowej.

Dlaczego mądrzy więcej kłamią?

● Jak wykazały badania pani Belli DePaulo, profesora psychologii z Uniwersytetu Wirginijskiego, ludzie z wyższym wykształceniem częściej "mijają się z prawdą" w czasie towarzyskich konwersacji. Jak twierdzi uczona, statystycznie biorąc 20% ludzi dopuszcza się kłamstwa (zwykle niewinnego) w trakcie 10-minutowej rozmowy. Wśród ludzi z akademickim wykształceniem proporcja ta wynosi 33%. DePaulo próbuje wyjaśnić to zjawisko większym zasobem słów i pewnością siebie uczonych osobników. Prostsze wyjaśnienie: oszukaństwo wymaga inteligencji i dobrej pamięci – zdaniem niektórych ewolucjonistów (zwolenników tzw. Makia-welicznej teorii inteligencji) właśnie doskonalenie sztuki wzajemnego oszukaństwa doprowadziło do przyspieszonego rozwoju ludzkiego mózgu.

Kto ma największe oczy?

● Nie, nie Królowna Śnieżka. Właściwa odpowiedź brzmi – kałamarnica olbrzymia *Architeuthis dux*. Zwierzęta, które żyją w wiecznym mroku na głębokości 200-700 m. Pod powierzchnią oceanu, mają oczy o średnicy 25 cm. Ze względu na miejsce ich zamieszkania o zwyczajach tych głowonogów wiadomo bardzo niewiele i żaden z nich nie został jeszcze schwytany żywy.

Szpiegowskie ptaki

● Część z 35 mln dolarów, jakie Pentagon przeznaczył na rozwój nowych – miniaturowych i całkowicie cichych – samolotów szpiegowskich, przeznaczona jest na próbę konstrukcji orniptera – "sztucznego ptaka", który będzie się poruszał, machając skrzydłami. Twórcą tego pomysłu był Leonardo da Vinci.

Spragniony mózg

● Przez dziesięciolecia badacze mózgu głowili się nad rozwiązaniem zagadki – w jaki sposób zdolni jesteśmy zaspokoić uczucie pragnienia już w ciągu kilku minut po wypiciu szklanki wody, skoro przywrócenie biochemicznej równowagi spowodowanej niedoborem wody w organizmie trwać musi znacznie dłużej. W 1919 roku przedstawiono teorię, w myśl której pragnienie spowodowane jest suchością w ustach i dlatego można

się go tak szybko pozbyć. Dopiero jednak stosując nową technikę skanowania mózgu, prof. Derek Denton z Howard Florey Institute w Melbourne i prof. Peter Fox z San Antonio w Teksasie dowiedli, że proces ten jest znacznie bardziej skomplikowany. Kiedy czujemy pragnienie, nasz mózg nie da się oszukać, jeśli po prostu zwilżymy sobie usta. Do ustąpienia pragnienia konieczny jest sygnał z ust, z gardła (sugerujący, jaka ilość wody została połknięta) oraz z żołądka, donoszący, że woda do niego dotarła.

Wystraszony embrion

● Stare, ludowe opowieści o tym, że przestraszenie kobiety w ciąży może mieć wpływ na rozwój osobowości dziecka, uzyskały wreszcie naukowe potwierdzenie. Uczeni badający australijskie jaszczurki zwane ślizgami (*Scincus*) odkryli, że nowo narodzone ślizgi reagują znacznie silniej na zapach polującego na jaszczurki węża, jeśli ich matka czuła ten zapach, będąc w ciąży. Co ciekawsze, dzieci wystraszonych jaszczurek nie tylko same były bardziej bojaźliwe, ale także urodziły się nieco większe od innych. Richard Shine, biolog z Uniwersytetu w Sydney, który prowadził te badania, spekuluje, że przyspieszony rozwój potomstwa wywołany stresem matki może być adaptacją do życia w środowisku zamieszkanym przez drapieżników.

Wiem, czego nie wiem

● Brytyjscy genetycy zanotowali niedawno poważny sukces, rozszyfrowując kompletną mapę genów małego, przezroczystego robaczka o nazwie *Caenorhabditis elegans* (ze zrozumiałych względów popularnie zwanego po prostu *C. Elegans*). Jest ich w sumie około 19 tys., czyli mniej więcej 97 mln par nukleotydowych. Jak na razie, funkcje 12 tys. są dla uczonych zupełną tajemnicą.

Wirus roku 2000 atakuje

● Jak donosi "Bangkok Post", jedną z pierwszych potwierdzonych ofiar wirusa Y2K stały się...taksówki w Singapurze. W południe 1 stycznia 1999 roku w 300 z nich przestały działać liczniki. Kilka godzin później zakłócenia nastąpiły także w Sztokholmie – tym razem liczniki miejscowych taksówek zaczęły drastycznie zaniżać taryfy za przejazd.

Alkohol chroni zdrowie

● Kolejna dobra wiadomość dla umiarkowanych konsumentów napojów wysokokowych: jak donosi w "Journal of the American Medical Association" dr Mitchell Elkind z Uniwersytetu Columbia, kieliszek (lub dwa) alkoholu dziennie aż o 50 % może obniżyć niebezpieczeństwo wylewu krwi do mózgu. Kieliszki, jak wiadomo, mogą być rozmaitych rozmiarów. Może więc rację miał ów sierżant, który tłumaczył żołnierzom, że wódka, byle pita z umiarem, może być spożywana w nieograniczonych ilościach.

Naukowe stolice Europy

● Dokąd powinien udać się młody europejski naukowiec, by znaleźć najbardziej prężne i aktywne środowisko do swoich badań? Według analizy przeprowadzonej przez duńskich naukowców, Christiana Matthiessen i Annette Schwarc, zaprezentowanej na konferencji Międzynarodowego Stowarzyszenia Geograficznego odpowiedź brzmi do Londynu.

● Matthiessen i Schwarz zebrali dane dotyczące prac naukowych opublikowanych w latach 1994-1996 i stworzyli naukową mapę Europy. Czołówka rankingu wygląda następująco:

● Londyn – 64742 opublikowane prace, Paryż – 45752, Moskwa – 39903, Amsterdam, Haga, Rotterdam, Utrecht – 36158, Kopenhaga, Lund – 21631.

Znacznie bardziej interesujący jest zapewne ranking miast pod względem liczby prac na 1000 mieszkańców. Tutaj prowadzi zdecydowanie Cambridge (81) przed Oxfordem (41) i Genewą z Lozanną (29).

● Na "naukowe" liście miast znalazło się miejsce dla Warszawy, która z prawie 8 tys. opublikowanych prac (4 prace na 1000 mieszkańców) zajmuje 33. miejsce w Europie, wyprzedzając Pragę i Budapeszt, ale pozostając daleko z tyłu za Moskwą, St. Petersburgiem. Jedynym pocieszeniem jest to, że nasza stolica mieści się w pierwszej piątce w dziedzinie fizyki.

● Wyniki pokrywają się z potocznymi wyobrażeniami na temat geografii europejskich ośrodków naukowych. Jedyną niespodzianką jest bardzo wysoka pozycja ośrodków rosyjskich: Moskwa prowadzi w trzech klasyfikacjach szczegółowych – w fizyce ogólnej, fizyce ośrodków ciągłych i w meteorologii.

Za "Wiedzę i Życie"